

PARTİZAN EĞİTİM BROŞÜRÜ:

MARKSİST LENİNİST MAOİST OKUMA KILAVUZU

Görünen Devrimciliğimiz Üzerine Yada Marksist Okuma Kılavuzu!

Son yıllarda saflarımızda yaşanan/gözlemlenen kimi pratikler nedeniyle özellikle okuma ve bununla bağlantılı olarak yazma eylemiyle ilgili yaşanan bazı sıkıntılara değinme ihtiyacı duyuyoruz.

Doğrudan yazma eylemi bu çalışmanın konusu olmamakla birlikte, okuma ve dolayısıyla politikleşmeyle birebir ilintilidir. Diğer bir ifadeyle okuyan insan/kafa yoran insan yazı da yazar.

Dolayısıyla yazma eylemini tetikleyen/zemin sunan, güncel politik gelişmelere duyulan ilgi, gazete, kitap, dergi ve internet üzerinden makale okunması vb. pratik tutumlardır. Kısacası yazma eylemi, okuma eylemiyle birlikte anlam kazanır.

Her iki eylem birbirini besler. Ancak bu yazıda esas olarak okuma eylemi üzerinde durulacaktır. Ancak şunu ifade etmeden geçmeyelim; bir devrimci için okumak boş vakitleri değerlendirme etkinliği değildir.

Neden temel sorunumuzun okuma eylemi olduğunu iddia ediyoruz? Kimi istisnalar ve alanlar (örneğin hapishaneler) hariç tanık olunan tablo budur çünkü. Halkımızın deyimiyile görünen köy kılavuz istememektedir. Örneğin faaliyetçilerimizin biraraya geldiği toplantılarda çanta, telefon vb. eşyaların üstüne konulduğu masalarda bir tek kitap ya da gazete olmamaktadır.

Birakalım elde/çantalarda kitap taşınmasını ve uygun oldukları her fırsatta okunmasını, günlük gazeteleri takip etmesinde de belli sıkıntılar olduğu gözlemlenmektedir. Örneğin bir faaliyetçinin günlük pratikleri içinde en az bir iki saati trafikte geçmektedir.

Bu süre zarfında rahatlıkla kitap, dergi ya da gazete okunabilir, günlük politikayla bu sayede ilişkilenebilir. Üretim faaliyeti içinde olan faaliyetçilerin belki işten çıktıktan sonra evlerine/mahallelerine dönerken, günün yorgunluğunda kitap ya da gazete/dergi okumalarının verimi tartışılabilir. Ama aslında iyi bir roman en iyi dinlenmeyi sağlar. Ama yine de akşam iş çıkışı yorgunluğunda okunmuyor deniliyorsa günün başka zamanları içinde, örneğin sabahları işe giderken pekâlâ okunabilir. Kitap okunmuyorsa bile günlük gazete okunabilir/okunmalıdır.

Oysa tablomuz okumaya karşı tam bir direniş içindeymişiz gibi görünüyor! Televizyon izlemeye ayırdığımız zamanı düşünsek bile bu orantısızlığın farkına varabiliriz. Kimi tarihsel süreçleri ele alan dizilerin de bu yönlü bir bilgilendirme sağladığını savunan arkadaşlarımız, yoldaşlarımız mevcuttur. Son yıllarda artan bir şekilde edebiyat uyarlamalarıyla diziye dönüştürülen eserlerin, böylece okunduğu/tadına varıldığı düşünülüyorsa yanılıyoruz demektir.

Çünkü, TV dizileri bu edebi eserleri döndürürlerken onları düzenin istediği biçimde yeniden üretmektedirler. Bu tür dizilerin bahsini ettiğimiz biçimde bizleri bilinçlendirmeye hizmet etmeyeceği açıktır. Bu diziler olsa olsa halkımızın ne tür programlarla eğlendiğinin bilgisini öğrenmek için izlenebilir. Ama dediğimiz gibi bilinçli ele alınmazsa bizleri tam da düzenin istediği şekilde “bilinç”lendirirler.

Düzen kendini yeniden üretir. Küçük bir örnek; mesela halkımızın tarihini öğrenmek isteyen bir kişi “Muhteşem Yüzyıl”ı izlerse fena halde yanılır. Orada anlatılan halkımızın tarihi değildir. Anlatılan hakim sınıfların tarihidir. Kendi içlerindeki entrikalar, çelişkiler ve artık üründen daha fazla pay kapmanın mücadelesidir.

Eğer biz halkın yanındaysak bu dizileri bu bakış açısıyla ele almalıyız. Ve eğer tarihe ilgimiz varsa bu vb. dizilerden değil bu alanda ilerici, demokrat halkçı yazarların eserlerini okuyarak bilinçlenmeliyiz.

İlginç bir gözlem olarak uzun yolculuklarda daha önceden faaliyetçiler kitap okumayı gündemleştirirken şimdilerde ulaşım araçlarının/otobüslerin, film/müzik çeşitliliği içinde olmaları beraberinde faaliyetçilerimizin tercihlerini kitap okumak değil de bu yönlü kullanmalarına fırsat sunmuştur.

Gerek uzun yolculuklarda ve gerekse de günlük trafik içinde gözlemlenen genelde cep telefonlarından müzik dinleyen ya da konuşan insanların yoğunlukta olmasıdır. Ve yine gözlemlenen günlük okuma yapanların genelde dinci/gerici yayınları okuyanlar olmasıdır. Toplumdaki genel muhafazakârlaşmaya paralel olarak, kitap okuyanların genellikle bu kesimden insanlar olduğu gözlemlenmektedir. Ne yazık ki demokrat ve ilerici yayınların okunması noktasında (genele paralel bir biçimde) önemli oranda bir darlaşma vardır.

Görünen bir başka olgu da devrimci faaliyet içinde olan ya da devrimcileşmek gibi amacı olduğunu ifade edenlerin, internet ortamında özellikle sosyal paylaşım sitelerinde gereğinden fazla vakit geçirmeleridir.

Bizler elbette sosyal medyanın kullanımına karşı değiliz. Ama eğer bilinçli insanlarsak, sınıf bilinçli olmayı amaçlıyorsak bu alanda da bize yön veren sınıf mücadelesi olmalıdır.

Sınıf mücadelesinin sanal ortamı değil somutta yaşananları bizi esas olarak ilgilendirmelidir. İnterneti ve sosyal medyayı da bu bilinçle kullanmalı, mücadeleye hizmet temelinde ele almalıyız. İnternet ortamlarında geçirilen gereksiz her an, bize/sınıf mücadelesine zarar verecektir.

Öte yandan şunu da vurgulayalım saflarımızda okumaya yönelik ilginin var olması/artması beraberinde politikleşmeyi getireceğinden ister istemez kimi olumsuz alışkanlıklarında bertaraf edilmesini doğuracaktır. Enerjimizi devrimin ve halkın sorunlarına yoracağımız için bu doğallığında böyle olacaktır.

SIYASAL GELİŞİMİZİN DAYANAKLARINDAN BİRİ OLARAK; OKUMA - YAZMA EYLEMİ

“*Siyasal çalışma bütün çalışmaların can damarıdır*” der **Başkan Mao**. Dünyayı değiştirmek için yola çıkan bizler, bu amacımıza ulaşabilmek için öncelikle değiştirmeye talip olduğumuz dünyayı anlayabilmemiz gerekir.

Devrimci teori olmadan ise devrimci pratik olamaz. Lenin yoldaş bu önerme ile bizim dikkatimizi pratiğin sistemleşmiş hali olarak daha üst seviyede bir pratik için gerekli olan, onun yolunu aydınlatan devrimci teorinin önemine ve kaynağına yoğunlaşmamızı istemiştir.

Bu yoğunlaşmanın ise üç temel kaynağı vardır. Başkan Mao'nun doğru bilgi nereden gelir sorusuna verdiği; *sınıf mücadelesi*, *üretim mücadelesi* ve *bilimsel deney* cevabı bu üç kaynağa işaret etmektedir.

Bizi ilgilendiren ise daha çok sınıf ve üretim mücadeleleridir. Çünkü bulunduğumuz alanda ne kadar sınırlı olursak olalım bu iki kaynaktan günlük yaşamımızdan başlayarak düşman karşısındaki duruşumuza kadar bir dizi pratikleri bize yol göstermektedir.

Bilimsel deneyden ise ancak dolaylı yollardan beslenebilmekteyiz. Bilimsel bilginin belli bir uzmanlık gerektirmesi ve özel şartları göz önüne alındığında özellikle pozitif bilimler olarak tanımlanan bilimsel gelişmelerin sonuçlarından ancak bu gelişmeler ortaya çıktığı oranda yararlanabilmekteyiz.

Elbette Marksizm-Leninizm-Maoizm'i bilimlerin anası olarak kabul ettiğimizde bu kaynaktan beslenmemiz de bilimsel beslenmeye girer. Fakat burada kastettiğimiz ortaya atılan tez ve hipotezlerin belirli deneylerle kanıtlanarak insanlığın bilgi, birikim hanesine yazılmasıdır. Buradan elde edilen bilgilerin kullanılış biçimi ise doğrudan sınıf mücadelesinin alanına girmektedir.

Bu üç kaynaktan elde ettiğimiz doğrudan ve dolaylı bilgileri yine bu alandaki pratiklerimizi derinleştirebilmemiz için kullanabilmenin yolu ise siyasal çalışmadan geçmektedir.

Bir başka ifade ile teorik çalışma dünyayı değiştirebilme mücadelemizde farklı bir pratik biçimi olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu aşamada dünyayı değiştirebilmenin araçları olarak karşımıza kitaplar, yazılı belgeler vb. çıkmaktadır.

Devrimci teorinin temelinde kendimizin ve kolektifin üç bilgi kaynağından elde ettiği bilgi ve verilerin sentezlenmesi yatmaktadır.

Bu çalışmanın merkezinde ise okuma ve yazma eylemi bulunmaktadır. Ancak bu şekilde kendimizin ve kolektifin tecrübelerini bir bütün olarak sınıf mücadelesinde enternasyonal proletaryanın tecrübelerine-kazanımlarına dönüştürebiliriz. Terside geçerlidir.

Ancak okuma ve yazma fiili ile enternasyonal proletaryanın evrensel tecrübelerinin kendi değiştirme pratiğimize ışık tutmasının sağlayabiliriz.

Bir Devrimci İçin Okumak Boş Vakitleri Değerlendirme Etkinliği Değildir!

O halde okuma ve yazma eyleminin bütünlüğü içinde okumak bir devrimci için bir hobi olmaktan öteye anlam ifade etmek zorundadır. Dünyayı değiştirebilmek için daha üst seviyede pratiği önceleyen bir eylemdir. Kendi deneyim ve birikimlerini sentezleme ve enternasyonal proletaryanın kazanım hanesine yazmaktır. Bunlar somut yenilgileri içeriyor olsa dahi bu çabalar öneminden hiçbir şey kaybetmez.

Gonzalo; rektifikasyon kampanyası sırasında yaptığı ünlü konuşmasında analiz ve senteze dair düşüncelerini özetlerken dikkatimizi burjuvazinin analiz ile sentezi birbirinden koparmasına çekmektedir.

Bu haklı ve doğru bir tespittir. Marx'ın 11. tezi olan “*Bugüne kadar filozoflar dünyayı yorumlamak ile yetindiler, aslanan değiştirmektir*” önermesinin canlı bir kavranışını ifade eder.

Okuma ile yazma arasındaki ilişki de analiz ile sentez arasındaki ilişkiye benzer. Biri olmadan diğeri eksik kalır. Amacına tam olarak ulaşmaz. Bu, her okuduğumuz kitap, makale, öykü, roman vb. hakkında mutlaka bir şeyler yazmamız gerektiği anlamına gelmez.

Ancak, her okumadan, okuduğumuzu anlama ve ondan bir takım sonuçlar çıkararak gelecekteki çalışmalarımıza doğrudan veya dolaylı bir birikim oluşturmamız gerektiği anlamına gelir.

Örneğin edebiyat okumalarımız bizim sadece sanatsal duyarlılıklarımızı veya insanlar arası ilişkileri daha iyi, daha derinden kavramamızı sağlamaz.

Çok farklı bir alanda ve konu üzerine yazarken dahi konunun özelliğine bağlı olarak anlatımımızı duru ve sade bir biçimde dile getirmemizi sağlayabilir. Ya da edebiyat okumalarımız ile zenginleştirdiğimiz ifade yeteneğimiz ile ele alınan konunun anlatımı içerisinde yerinde kullanılan deyimler, atasözleri vb. ile anlatım zenginliğı yaratılarak anlatılmak istenen konunun okuyucular tarafından daha iye ve kolay anlaşılmasının sağlayabilir.

Bu durum birbirinden çok farklı okuma eylemlerinin yazma eylemi içerisinde sentezlenmesidir. Elbette sentez bununla sınırlı değıldir. Okuduğumuz, incelediğimiz bir konu hakkında yazmak, okuduklarımızdan anladıklarımızın özünün yazı ile ifade edilmesi de bu çerçevede değerlendirilebilir.

Tekrar okumaya dönecek olursak; okumanın bizim için ekmek kadar su kadar gerekli bir ihtiyaç olduğı kabul edilmelidir. Bu konuda tavrımızı bu anlayış belirlemelidir. Resmi açıklamalara baktığımızda okuma-yazma oranı hayli yüksek bir toplumuz.

Fakat gerçekte okuma oranı daha fazla olmakla birlikte okur-yazarlık, düzeyimiz çok düşüktür.

En genel ifade ile okuma-yazmayı sevmeyen bir toplumuz. Okuma bilgimizi yol tabelalarını okumakta; yazma bilgimizi ise okullarda sınav sorularına vermek zorunda kaldığımız imla yanlışları ile dolu cevaplar dışında kullandığımız çok enderdir.

Bu durumun sosyo-kültürel yönleri olduğu gibi egemen sınıfların bilinçli politikalarından kaynaklanan birçok yönü de bulunmaktadır.

Amacımız bu nedenleri irdelemek değildir. Sadece bu gerçekliği verili bir durum olarak kabul ederek işe başlamalıyız.

Kendi gerçekliğimizi doğru tanımlamak onu değiştirmemizin ilk adımını oluşturmaktadır. Buradan hareketle Türkiye gerçekliğinde devrimci-komünistler olarak okuma-yazma eylemi ile aramızın pek sıcak olmadığı gerçekliğini kabul etmemiz gerekmektedir.

Bütün yoldaşlar kendilerini bu yönlü sorguladıklarında benzer cevaplar vereceklerdir. En iyi ihtimalle okuma ile görece başarılı bir ilişki kurmuş olanlarımızın dahi yazma eyleminde sorunlar yaşadığı görülecektir. Ama biz dikkatimizi okuma eylemi üzerinde yoğunlaştırmaya devam edelim.

Dünyayı değiştirme pratiği ile yola çıkan bizler, bu aşamada bize çok gerekli olan bir özellikten yoksun olduğumuzu tespit etmiş bulunuyoruz. Okuma-yazma eylemlerinde yetersiz, dahası başarısız. Bu gerçekliği değiştirmek ise yine bizim elimizde olan bir durumdur. Sorun, bu eksikliğimizle hesaplaşma isteğimiz ve kararlılığımızda yatmaktadır.

Sorun dahası bu gerçekliğimizi değiştirmeyi görevimiz olarak kavrayıp kavramadığımızda düğümlenmektedir. Kavradığımız oranda gerçekliğimizi olumluya doğru çevirmememiz için hiçbir neden yoktur.

Bu gerçekliğimizi kabul ederek harekete geçmemiz önemlidir. Ancak kimse akşamdan sabaha bu eksik pratiğimizin ortadan kalkmasını beklememelidir.

Bu sorunun bizden kaynaklanan nedenleri olduğu gibi kökleri derinlerde olan sosyo-kültürel yapıdan vs. kaynaklanan nedenleri de bulunmaktadır. Kolay başarı beklentisine kapılmadan okuma-yazma pratiğimizde bizden kaynaklanan eksikliklerimizin üzerine sabır, kararlılık ve cesaret ile gitmelidir.

İşe ihtiyacımıza göre okumaya özen göstererek başlamalıyız. Altı bin yıllık yazılı (uygarlık) tarihi olduğunu hatırlayacak olursak, bu süre içerisinde ortaya milyarlarca yazılı eser çıkarıldığını anlamamız çok zor olmayacaktır. Bir kişinin bütün bu eserleri okumasının imkânı yoktur. İyi bir okuyucu dahi ömrü boyunca en fazla beş bin kitap okuyabilir. Milyarlarca eser içerisinde beş bin tane ise okyanustan kova ile su almaya benzer. Bu koşullar altında iyi bir okur, ya da bizim durumumuzda dünyayı değiştirmeyi amaçlayanların en uygun eserleri okuması, yapacağı okumaların seçiminde bu kıstasa azami özen göstermesi gerekmektedir.

Birçoğumuz yeterince okumadığı gibi yaptığımız sınırlı okumalarımızda da bir sistemden kopuk olarak, ne bulursak onu okuyoruz. Hiç okumamaktan iyidir. Ancak sistemli okumaktan kötüdür. Koşullarımızın sınırlılığı, olanaklarımızın yetersizliği bir yönüyle bizi dağınık okumalara zorlamaktadır. Burada asıl sorun bizim böyle bir tarza boyun mu eğeceğimiz, yoksa tüm sınırlılığımıza rağmen bu durumu asgari bir planlamaya mı dönüştüreceğimizde yatmaktadır. Hedefimiz ikinci olasılık olmalıdır.

Okuyabileceklerimizin sınırlılığı; bir başka ifade ile okyanustan aldığımız kovanın içini nasıl bir suyla dolduracağız? Birinci derecede berrak okyanus suyu ile mi, yoksa çeşitli atıklarla kirlenmiş bir su ile mi? Burada birinci derece berrak su amacımıza uygun okumayı temsil etmektedir.

Dağınık, bir sistemden uzak ve birbiriyle alakasız, bulduğunu okuma tarzı ise atıklarla kirletilmiş kova suyu anlamına gelmektedir.

Burada karşımıza ihtiyaçlarımızı nasıl belirleyeceğimiz sorusu çıkmaktadır. Kovamızı okyanusun bize en fazla faydası dokunacak kesiminden nasıl doldurabileceğiz? İhtiyaçlarımızın doğru tespiti bir hastalığın doğru teşhisi kadar önem taşımaktadır. Aksi takdirde tüm emeklerimiz boşa gidecektir. En azından istediğimiz sonucu almamızı engelleyecektir.

İhtiyaçlarımızın doğru tespiti ihtiyaçlarımızın ne olduğu sorusunun doğru yanıtlanmasından geçmektedir. Bu soruya yanıt; birçok kaynaktan alınabilecek cevapların sentezi üzerinden verilebilir. İlk elden kişi sınıf mücadelesi ve üretim mücadelesi içerisinde kendi deneyimlerinden yola çıkarak en çok zorlandığı veya yetersiz kaldığı veya toplamın yetersiz kaldığını düşündüğü konuları belirlemelidir. Burada devreye dünyayı değiştirme pratiğimizin kurmayı olarak bir bütün girmelidir.

Kişinin tespit ettiği ihtiyaçları, sınıf mücadelesinin ihtiyaçları çerçevesinde gözden geçirerek ana halkayı yakalamalıdır. Bunu yaparken kişilerin eşitsiz gelişimini, geldiği sınıf kökenini; faaliyet alanlarını vb. hepsini hesaba katmalıdır.

Örneğin, öğrenci kökenli bir militanın bireysel ihtiyaçları ile işçi kökenli militaninkiler her zaman birebir örtüşmeyecektir. Ya da yaşlı veya genç kategorisinde yer alan yoldaşların tecrübe ve ilgi alanları çok farklı konulara yoğunlaşma ihtiyaçlarını gündemleştirebilecektir. Bütün bunları dünyayı değiştirme-dönüştürme pratiğinin ihtiyaçlarına göre en verimli şekilde düzenlemek kolektifin asli görevlerinden biridir. Kadro politikasının bir bileşeninin oluşturur.

Burada unutulmaması gereken bir başka önemli husus ise kişisel gelişim için yapılacak bu okuma çalışmalarına geçilmeden önce kolektifin asgari eğitim programının tamamlanmış olmasıdır.

İdeolojik, politik, kültürel olarak asgari oranda eğitimin tamamlanmış olması faaliyetlerin ihtiyaç duyduğu birliği sağlayacağı gibi, okuma-yazma faaliyetinin de doğru biçimde sentezlenmesinin ön koşulunu oluşturmaktadır.

Kolektifin stratejisi, programı, çalışma ilkeleri gibi konularda bir anlayış birliğinin oluşturulabilmesi ve pratik içerisinde bu ilkelerin zenginleştirilerek derinleştirilebilmesi için bu asgari eğitim şarttır.

Eğer bu asgari eğitim alınmamış ya da henüz tamamlanmamışsa öncelikli olarak bu eğitimin tamamlanması gerekmektedir.

Bu eğitim kolektif içerisinde var olan duygu ve düşünce birliğimizi pekiştirir. Fakat yine de yoldaşlar arasındaki eşitsizliği ortadan kaldırmaz. Eşitsiz gelişim bizzat içinden çıktığımız sistemden devraldığımız bir sorundur. Ve bu nesnel zeminin uzun bir süre daha koruyacaktır. İçinden çıktığımız üretim koşulları, bu saflarda yürüttüğümüz faaliyetlerin niteliği ve çeşitliliği vb. bu eşitsizliği sürdürür. Hatta diyebiliriz ki, fizyolojik olarak zekâ-anlama kapasitelerimizin farklılığı dahi bu eşitsizliğin temellerinden biridir. Bu nedenle insanlar arasında kelimenin tam anlamıyla mutlak bir eşitlikten bahsetmek mümkün değildir.

Ancak sınıf mücadelesi ve üretim ilişkilerinden kaynaklanan eşitsizliklerin ortadan kaldırılmasından sonra bu eşitsizlikler en alt düzeye indirilecektir. Fakat hala zeka, kas gücü vb. temelde farklılıklar devam edecektir. Dolayısıyla faaliyet içerisinde yoldaşlarımızın gelişimi de eşitsiz olacaktır. Bu bizim ve kolektifin niyetinden bağımsız olarak objektif bir gerçekliktir. Bize düşen ise politik çalışma ile (konu özgülünde okuma) bu eşitsizlikleri dünyayı değiştirme-dönüştürme mücadelesi içerisinde en aza indirmeye çalışmaktır. Bunu yaparken ileride olanlarını geriletmek değil, geride olanları ilerletmek asıl hedefimiz olmalıdır.

Bunun en temel yolu da asgari müştereklerimizi genişletmekten geçmektedir. Yani temel asgari eğitim sonrasında da sınıf mücadelesi ve üretim mücadelesinden elde ettiğimiz bilgilerimizi

sistemleştirirken ve de ihtiyaçlarımızı belirlerken devrimin ihtiyaçlarını öncelemek ile bu asgari müşterekler zeminini genişletebiliriz. Kişisel eşitsizlikler arasındaki farkın kapanmasına hizmet edebiliriz. Kolektifin niteliğini bir bütün olarak yükselterek devrimin ihtiyaç duyduğu yapıyı ortaya çıkarabiliriz.

Bu basitten karmaşığa bir süreçtir. Kolektif, bir taraftan, bileşenlerinin asgari müştereklerini daha geniş zeminde tekrar tekrar üretirken; diğer taraftan kolektif, sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarına bu sayede daha etkili bir biçimde yanıt olduğu oranda dünya devrimci mücadelesinin bir parçası olabilecektir. Kolektifin deneyimleri enternasyonal proletaryanın deneyimleri halini alacaktır. Bu nedenle okuma deyip geçmememiz gerekmektedir. Doğru belirlenmiş ihtiyaçlar temelinde yaptığımız her okuma bizim müşterek temelimizi genişletmeye hizmet ettiği oranda kolektifin niteliğini yükseltecektir. Bir başka ifade ile devrimin sübjektif şartı olan Komünist Partisinin etkin bir özne olarak sınıf mücadelesi pratiğinde daha güçlü bir biçimde yer almasını sağlayacaktır.

Okuma eylemini iki temel başlık altında toplayabiliriz. Birincisi bireysel okuma yöntemi. İkincisi ise kolektif okuma yöntemidir. Bireysel okuma yöntemini dört ana başlığa ayırabiliriz:

a) Günlük okumalar

b) Edebiyat okumaları

c) Araştırma-İnceleme okumaları

d) Bilimsel okumalar

Bu dört başlık yerine göre kolektif okumalarımızın da konusu olabilir. Kolektif olarak okunacak konu-eser seçimine göre; bu dört ana başlığın birinin kapsamına girebilir.

a) Günlük Okumalar

Bu başlık altında süreli yayınların (gazete, dergi vb.) okunması üzerinde duracağız. Bu okumayı kendi içerisinde de ikiye ayırabiliriz. Burjuva basın veya süreli yayınları ile sosyalist basın-süreli yayınları.

Birinci kategorideki yayınlar doğaları gereği birer tüketim metası olarak üretilmektedirler. Egemen ideolojinin yeniden üretilerek hâkimiyetinin pekiştirilmesine hizmet eder. Bu bilinçle baktığımızda onlarla ilişkimiz bu gerçekliğe paralel olmak zorundadır.

Bu noktada politik uyanıklığımızı korumalıyız. Gereğinden fazla zaman ayırarak bu tüketim kültürünün bir parçası olmaktan sakınmalıyız. Burjuva ideologlarının burjuva gerçekliğinin halk nezdinde kabul edilebilir hale getirilmesine hizmet ettiklerini, yazdıkları ile vermek istedikleri noktanın düzenin her şeye rağmen kutsanması olduğunu unutmamalıyız.

Bir başka ifade ile bu tip yayınları okurken, bu yayınların burjuva "gerçeklerini" yansıtığını, görünene değil, yazdıklarının yansıtığına veya gizlediklerine ulaşma bakış açımızı asla yitirmemeliyiz. Yazılı basın için geçerli olan bu gerçeklik görsel medya, sanat sinema vb. için de fazlasıyla geçerlidir.

Günlük gelişmeleri düzenli takip etmek, ülkeden, bölgeden dünyada yaşanan gelişmelere müdahil olmak politik kimliğimizin ayrılmaz bir parçasıdır. Bu misyonu yerine getirebilmek için en güvenilir kaynakları yaratmaya veya yaratılmış olanlardan beslenmeye zen göstermeliyiz.

Yine de burjuva bir dünyada yaşadığımız gerçekliğini yok sayamayız. Doğru haber ve bilgi alma kaynaklarımız büyük oranda burjuva tekellerin ve onların temsilcileri olan devletlerin vb. denetimindedir. Bu şartlar altında kendi haber kaynaklarımızı yaratamadığımız koşullarda ise bilimsel şüpheciliği asla elden bırakmamalıyız.

Günümüzde birçok günlük gazete yayın yapmaktadır. Günlük gazeteler kendi içerisinde dahi birçok kategoriye ayrılabilir. Haber ağırlıklı gazeteler; bulvar gazetesi dediğimiz magazin ağırlıklı kitlesel tüketime dönük gazeteler; muhalif görünen, entelektüellere hitap eden gazeteler vs. vs. Çevremize baktığımızda bu gazetelerin her tarafı kaplamış olduğunu görürüz. Bireysel tüketimden kahvehaneler, kafeler gibi mekânlarda kitlesel tüketime sunulan alanlara kadar birçok yerde karşımıza çıkmaktadırlar. Hepsi de farklı yöntemler ile farklı kesimlere ulaşmayı hedefleyerek, hedef aldıkları kesimleri düzene yedeklemeye çalışmaktadırlar. Günlük gazeteler; moda söylem ile hakim sınıfların kamuoyu oluşturma araçlarıdır. Ve Başkan Mao'nun da belirttiği gibi "*kamuoyu kazanılmadan devrim yapılamaz.*"

Günlük gazetelerden daha uzun süreli tüketime sunulan bir başka yayın türü de dergilerdir. Süreleri gibi konuları da büyük çeşitlilik göstermektedir. Doğa, toplum, tarih, bilim vb. konularda üç aylık, aylık, on beş günlük, haftalık vs. süreler ile yayın yapmaktadırlar. Bu dergilerin nihai amacının da düzenin bekasının sağlamak olduğunu söylersek abartmış olmayız. Dergilerin bu niteliğini aklımızda tutarak amaç ve ilgi alanlarımıza uygun olanlardan yararlanmalıyız. Fakat aynı amaçla yazılmış ve ihtiyacımıza yanıt olabilecek devrimci-sosyalist alternatifleri varsa tereddütsüzce öncelikli olarak onları tercih etmeliyiz.

Sosyalist ve devrimci basın ise bizim günceli takip etmedeki ana kaynağımız olmalıdır. Bu kesimlerin çıkardığı gazete, dergi, internet siteleri, radyo, televizyon vb. takip etmeliyiz. Buralardan edindiğimiz bilgiler üzerinden yorumlamalara giderek güncel ilişkin tavırlar geliştirmeliyiz.

Günümüzde sosyalist-devrimci basın hayli hacimli bir faaliyet haline gelmiştir. Her geçen gün artan sayısı ve sınırlı zamanımızı-kapasitemiz nedeni ile sosyalist-devrimci basını takip ederken de seçici davranmak zorundayız. Bunu gözettiğimizde öncelikli olarak kendi mücadele alanımıza

görevlerimize, uzmanlık alanımıza giren nitelikte dergi ve gazeteleri takip etmeliyiz.

Örneğin; işçi alanında faaliyet yürüttüğümüzü varsayalım. Bu alana dönük faaliyet yürüten devrimcilerin çıkardığı basın ürünleri doğal olarak ilgimizi çekmeli ve takip etmeliyiz. Ya da bir gençlik alanında faaliyet yürüttüğümüzü varsayalım.

Bu kitleye dönük dergi ve gazetelerin en niteliklilerini seçip, takip etmek kendi alanımızda daha yetkin ve başarılı mücadele yürütmemize yardımcı olacaktır. Bu en “nitelikli” yayınları seçerken sübjektif değerlendirmelerimiz belirli bir dereceye kadar rol oynayacaktır. Fakat seçilen yayınların, bir parçası olduğumuz kolektifin strateji ve taktiklerine en yakın, onu en fazla besleme ihtimali olan çevrelerin yayınlarına özel bir dikkat göstermeliyiz. Her parlayanın altın olmadığını hatırlamalıyız. Diğer çevrelerin faaliyetlerine olan ilgimizi, merkezine kolektifi koyarak, ona yakınlığına göre merkezden çevreye bir seyir izleyecek şekilde ele almalıyız.

Kolektife en yakın olan çizgi en fazla ilgimize mazhar olmalıdır. Ve ilgimiz söz konusu alanda uygulanan çizgimize yakınlığına göre değerlendirilmelidir. Ancak bu şekilde hareket edersek sınıf mücadelesinin genel pratiği içerisinde dostlarımızın olumlu-olumsuz mücadele deneyimlerinden dersler çıkararak bu deneyimlerin kendi pratiğimize yol göstermesini sağlayabiliriz.

Gelişi güzel duygulara, göze hitap eden yayınlara yoğunlaşmak yerine ilgimizi de ana hedefimize uygun biçimde en yakınımızdakine yoğunlaştırmayı öğrenmeliyiz. Elbette bu ideolojik bir sorundur. Ve ideoloji bizzat pratik içerisinde üretilir. İlgimizi bu şekilde “disipline” etmemiz bizim ideolojik gelişimimizi de pekiştirici bir etki yapacaktır.

Genel anlamda ise günlük, haftalık, on beş günlük, aylık olarak yayınlanan devrimci ve sosyalist gazete ve dergilerin hepsini takip etme olanağımız bulunmayacaktır.

Bu nedenle mücadeleye daha etkin katılan, pratikle iç içe bir yayımcılık yapan siyasetlerin üretimlerini öncelikli olarak tercih etmeliyiz. Bu genel çerçevede içerisindeki öncelik-sonralık sıralamamızı da yine kolektifin strateji ve taktiklerine en yakın olandan uzağında yer alana biçiminde koordine etmeliyiz. Bu faaliyetçilerin yazdıkları bizim de aktif bir parçası olduğumuz mücadeleye dair olacaktır. Dostlarımızın pratiklerinden damıtarak deneyim haline getirdikleri her tecrübe bizi de ilgilendirmelidir.

Maoistler olarak bizim kitlelerin öğrencisi olma, onlardan öğrenme şiarına bağlı kalarak kitlelerin belli bir kesiminin örgütlü sesinden öğrenmeyi ihmal etmemiz söz konusu olamaz. Hatta bir adım ileri giderek dost devrimci yapıların pratiklerinden öğrenmeyi savsaklayanların kitlelerden öğrenebileceklerini savunmanın sorunlu bir yaklaşım olduğunu iddia edebiliriz.

Çünkü görece derli toplu hale getirilmiş, sistemli bir şekilde paylaşımına sunulmuş bu hazır bilgiyi öğrenmeye çabalamayanlar daha da dağınık, sistemsiz kitlelerin bilgilerinden öğrenmeye, bu uğurda azim ve sabır göstermeleri nasıl mümkün olacaktır? Açıktır ki, ikincisi çok daha zor bir süreçtir. Kolaya tenezzül etmeyenler zoru nasıl başaracaklardır? Bu şartlar altında başaramamaları değil, başarmaları sürpriz olacaktır.

Devrimci ve sosyalist basın bir de kendi sesimiz olan kısmı vardır. Faaliyetimizin gözü, kulağı ve sesi olan bu yayınlara yaklaşım mücadeleye yaklaşımımızdan ayrı tutulamaz. Mücadelenin bizim yaşamımızda işgal ettiği yere paralel olarak bu yayınlara daha fazla veya daha az önem ve özen göstereceğiz. Bu yayınları düzenli olarak emeğinin karşılığını ödeyerek almalı, eleştirel, sorgulayıcı, denetleyici bir gözle okumalı-okutmalıyız.

Okuma safhasını öneri, değerlendirme, düzeltme gibi katkılarla pekiştirmeliyiz. Bulduğumuz her alanda yayınlarımızın doğal muhabiri, temsilcisi olmalıyız. Alanımızdaki tüm gelişmeleri göz, kulak ve alandaki ses olarak yayınlarımıza aktarmaya özen göstermeliyiz.

Gazete ve dergilerimizi faaliyetimizin yol göstericisi ve örgütlenmesinin araçlarından biri olarak bilincimize çıkarmalıyız. Bunu başardığımız oranda pratiğimiz bu bilince uygun olacaktır. Daha nitelikli, aydınlatıcı olabilmesi için kendimizden başlayarak bilgi, birikim deneyimleri ile yayınlarımıza katkı sunabilecek herkesi harekete geçirmeyi hedeflemeliyiz. Ancak bu şekilde hareket edersek yayınlarımız sürekli bir gelişim içerisinde önmümüzü aydınlatmaya devam edebilecektir.

b) Edebiyat Okumaları

Roman, öykü, şiir, deneme, makale, biyografi, mitoloji dalında yazılmış eserleri edebiyat eserleri olarak tanımlayabiliriz. Edebiyat okumaları duygu ve düşünce dünyamızın zenginleşmesine hizmet eder. Hayata dair, insanlık halleri, sınıf mücadelesi ve üretim mücadelesinde yaşananları estetez ederek bizim bu alanlara ilişkin kavrayışımızı derinleştirir. Bu nedenle edebiyat okumaları bir ömür boyunca ihtiyaç duyacağımız bir okuma faaliyeti olacaktır.

Bilimin aklımıza hitap ettiğini kabul edecek olursak, edebiyatında duygularımıza hitap ettiğini kabul edebiliriz. Sağlam ve sağlıklı bir kişilik oluşturmada her ikisine de fazlasıyla ihtiyacımız vardır. Genç yoldaşlar için bu iki kere geçerlidir. Kişiliğinin oluşumu ile devrimci kişiliğinin oluşumunun kesiştiği genç yoldaşlarda edebiyatın, özellikle devrimci edebiyatın önemi yadsınamaz. Bu nedenle edebiyat okumalarını da iki ana kategoriye ayırabiliriz. Birincisini; ikincisinin bir alt kategorisi olarak da ele alabiliriz.

Devrimci olarak tanımladığımız edebiyat-sanat eserleri bir yönleri ile devrimci ideolojinin üretimine de hizmet eden eserlerdir. Bu gibi edebiyat eserleri dikkatini sınıf mücadelesi ve en genel anlamda ezilenler üzerinde yoğunlaştıran, onların yanında saf tutan eserlerdir. Bu alan burjuva edebiyatı ile kıyaslandığında çok dar kapsamlı olmasına karşın yine de azımsanmayacak bir üretimin gerçekleştiği bir alandır.

Sınıf mücadelesinin kesintisizliği göz önüne alınacak olursa bu durum normaldir. Devrim süreçlerini anlatan, devrimcileri anlatan, kapitalist-emperyalist sistemi, onun yozluğunu, çürümüşlüğünü, kan dökücülüğünü vb.ni gözler önüne seren her türlü roman, öykü, şiir vb.ni bu kategoriye sokabiliriz. Devrimci edebiyatı da dünya deneyimleri, ülke deneyimleri hatta tek tek parti ve örgütlerin deneyimlerini anlatanlar olarak alt bölümlere ayırabiliriz.

Bu tür eserler belli bir yaşanmışlığı anlattığı için belli yönleriyle tarihsel olma özellikleri taşırlar. Bize olayların ya da kahramanın yaşadığı sürecin sınıf mücadelesinde yaşanan belirli olaylar dizisinin nedenlerini veya sonuçlarını verebilirler.

Teorik metinlerde okuduğumuz teorik genellemelerin günlük yaşamda hangi biçimlerde karşımıza çıkabileceği gibi konularda fikir edinmemize yardımcı olurlar. Elbette hayatın çeşitliliği içinde romanlarda, şiirlerde resmedilen olaylar dizisi birebir gerçekleşmesi söz konusu olmayacaktır. Ayrıca sanat yönleri, olayları estetize etme yönleri, gerçeek ile kurgunun sık sık yer değiştirebileceğini de aklımızda tutmamız gerekmektedir. Yine de devrimci edebiyat-sanat eserleri her yaştan devrimcinin kendisini tekrar tekrar sanatın arındırıcı etkisine vurduğu, kendini tarttığı eserler olma özelliğini korur. Aynı eseri farklı yaş dilimlerinde ve farklı devrimci tecrübelerden sonra tekrar okuduğumuzda dahi bizde uyandırdığı duygu ve düşünceler ile kendi gerçeekliğimizi görmemize yardımcı olur. Belli bir dönemde eserin bir yönü bizi daha derin etkilerken aradan belli bir zaman geçtikten sonra edinilen tecrübeler ile birlikte aynı romanı, şiiri tekrar okuduğumuzda bu sefer bambaşka yönleri, daha önce hiç dikkatimizi çekmemiş yönleri bizi daha derinden etkileyebilir. Bunda okuyucunun gelişiminin veya gerilemesinin önemli etkisi vardır. Fakat bunu görmemizi sağlayan ise devrimci edebiyat eserlerinin ideolojimizin yeniden üretildiği eserler olduğu gerçeekliğidir. Belli eserleri, bizi derinden etkileyen eserleri tekrar okuduğumuzda kat ettiğimiz mesafe kadar bazen yitirdiklerimizi de görürüz.

Bu bize bir uyarı niteliği taşır. Bu uyarıyı ele alış biçimimiz ise durduğumuz-geldiğimiz yeri göstermesi bakımından anlamlıdır.

Genç yoldaşlar için devrimci edebiyatın yeri bambaşkadır. Çok daha önemlidir. Özellikle kişiliğinin oluşumunun ilk evreleri ile devrimciliğe adım atışının örtüştüğü dönemler (ortaokul-lise çağları) bu çok daha önemlidir.

Çünkü devrimci edebiyat eserleri bize sadece yaşanmışlıkları aktarmakla yetinmez. Bunun yanı sıra bu yaşanmışlıklar karşısında gerçek devrimci ve komünistlerin nasıl tavrı takınması gerektiğini kimi zaman gerçek olaylar kimi zaman kurgular üzerinden gösterir. Rol modeli oluşturmamızı kolaylaştırır. Bir devrimcinin işkencedeki tavrının nasıl olması gerektiğinden yoksulu ezen zorbalara karşısında takınması gereken tavra kadar birçok temel davranış biçimini “kahramanlar” üzerinden bize iletir.

Devrimci edebiyatın kahramanları doğaüstü güçleri olan kişiler değildir. Yanı başımızdaki sıradan kişilerdir. Cesaretleri doğuştan değil, zulme, haksızlığa duydukları öfkeden, düşmanın tarihsel olarak kaybetmeye mahkûm olduğunu bilmekten kaynaklanır vs...

Bu “kahramanlar” bize yürümemiz gereken yolu gösterir. Özellikle genç yoldaşların devrimciliğe ilk adım attıkları dönemlerde devrimci edebiyata ağırlık vermeleri çok daha doğru bir tavır olacaktır. Hatta sadece genç yoldaşların değil, devrimciliğe yeni başlayan herkesin devrimci edebiyata ilgi göstermesi, eski kişiliğini yıkarak yerine proleter-devrimci kişiliğini inşa ederken çok oneli bir yol gösterici olacaktır.

Elbette edebiyat okumalarımızı sadece devrimci edebiyat okumalarımızla sınırlamakta tek yönlü bir yaklaşım olacaktır. Önceliğimizi bu yöne versek de ömür boyu sürececek bir faaliyette edebiyat okumalarımızı zenginleştirmemiz kaçınılmazdır. Sınıf mücadelesinin çeşitliliği bizi buna zorlayacaktır.

Genel geçer, tüketim malzemesi olarak üretilmemiş, yüzeysel olmayan eserleri tercih etmeliyiz. Unutmamalıyız ki, devrimci olmayan ama örneğin burjuva toplumu çok iyi anlatan bir edebiyat eseri de bizim için değerlidir. Okunması, burjuva toplumun defolarının daha iyi kavranması için gereklidir.

Devrimci edebiyatın dışında kalan her türlü edebiyatı burjuva edebiyatı olarak tanımlayabiliriz. Fakat edebiyatın da tarihsel gelişim içerisinde kapitalist toplumdan önceki toplumsal formasyonlarda da üretildiği ve bu yönüyle içinden çıktıkları toplumların izlerini taşıdıklarını ve çoğu zaman hâkim sınıfların kültürlerini-düşüncelerini yansıttıklarını unutmamalıyız.

Bu eserlerin büyük bir kısmı sömürücü egemen sınıflara aittir. Bir kısmı ise tam da bu sanatın en üstün nitelikteki örnekleri olarak ezilenlere aittir. Bu bir çelişki değildir. İçinden çıktığı toplumu, sınıf ilişkilerini en iyi yansıtanlar egemen sınıflar adına konuştuklarında dahi biz Marksist-Leninist-Maoist bakış açısı ile bu eserleri okuyarak çok değerli sonuçlara ulaşabiliriz.

Sömürücü sınıflara ait edebiyat eserlerinin bizim hanemizde görülmesinin bir başka nedeni ise birçok sömürücü sınıfında tarih sahnesine ilk çıkışlarında sınırlı da olsa devrimci bir rol oynamalarından kaynaklanmaktadır. Gericileştikleri sürece göre çok ileri bir duruşu, sanat anlayışını ve üretimi temsil etmeleridir. Bu duruma en güzel örneği günümüzde edebiyat klasikleri olarak tanımlanan burjuvazinin henüz devrimci olduğu koşullarda ortaya çıkmış edebiyat eserleridir.

Bu eserler bize burjuva toplumun doğuşunu tüm sancıları ve ihtişamı ile birlikte resmeder.

Ancak bu eserleri okurken de seçici olmalıyız. Eserler hakkında asgari bilgi sahibi olmamız bu eserlerden alacağımız tadın yanında bilgilerinde daha sağlıklı olmasını sağlayacaktır. Asgari bilgiden kastımız klasik dönem olarak dönemlenen bu edebiyat eserlerinin kendi aralarında farklı edebi akımlara denk gelecek

bölümlemelere sahip olduğudur. Burjuvazinin ilerici barutunu yitirliğini bu edebiyat akımları üzerinden de izleyebiliriz.

Örneğin klasik dönem olarak adlandırılan dönem içinde yine klasik roman yazımının zirveye vardığı Balzac'ın olayları anlatışı ile toplumsal gerçekleri (idealist) Flaubert'in anlatışı farklıdır. Ve Balzac burjuva toplumun ufuk çizgisinde görünmesini temsil ederken Flaubert burjuvazinin devrimci niteliğinin doruğunu temsil eder. Victor Hugo'nun romantizmi sömürücü bir sınıf olarak burjuvazinin iktidara gelmek için sırtına bastığı halka sırtını dönmeye başladığı dönemi temsil eder. Emile Zola'nın natüralizmi ise yükselen işçi sınıfı mücadelesinin edebiyatta bulunduğu kendiliğinden karşılıktır. Bilinçli bir karşılık ise sosyalist gerçekçilik ile ortaya çıkacaktır.

Bu gibi yan bilgiler bizim söz konusu eserlerin gerçek değerlerini kavramamıza yardımcı olacaktır. Bu aynı zamanda edebiyat okumalarımızı sadece roman, öykü, şiir gibi türler ile sınırlamamız, edebiyat, sanat tarihi gibi yan okumalar ile desteklememiz gerektiği anlamına gelmektedir.

Edebiyat okumalarımız bir ömür sürecektir. Bizim kapasitemiz sınırlıdır. Bu alanda seçici olmak zorundayız. Önceliğimiz devrimci edebiyat eserleri olmalıdır.

Bunlar için de kendi üretimlerimiz, sonra da dostlarımızın üretimleri ve en genel anlamıyla ülke ve enternasyonal proletaryanın deneyimleri öncelikli olmalıdır. Bunlardan sonra burjuva edebiyatının klasikleri okunmalıdır. Yine sanat ve edebiyat tarihinin başyapıtları sayılabilecek geçmişe ait eserlerde okunabilir. Burada belirtmemiz gereken bir diğer husus ise güncel edebiyata bakışımızdır.

Emperyalist-kapitalist yoz kültürün temsilcisidir diye günümüz edebiyatını toptan yok sayamayız. Ülke içinde olduğu gibi dünya genelinde de sisteme muhalif veya onu savunan ama kendi alanlarında ele alış, anlatım vb. ile zirve oluşturan eserler vardır. Bundan sonra da olmaya devam edecektir.

İçinde yaşadığımız toplumu daha iyi tanıyabilmek, kavrayabilmek için bu eserlere de ilgisiz kalmamalıyız. Veya en çok satanlar gibi listelerde yer alan, en çok okuyucuya ulaşan eserlerinde hepsini değil ama işlediği konuya, bulunduğumuz faaliyet alanına etkisi vb. üzerinden değerlendirilerek bu eserlerinde okunmaya çalışılmasında fayda vardır.

Öyle durumlarla karşılaşabiliriz ki, edebi hiçbir değeri olmayan bir eser dahi, kapitalizmin pazarlama teknikleri sayesinde geniş kitlelerin gündemine oturabilir. Sadece bu eseri eleştirebilmek, yakın çevremiz veya faaliyet alanımızdaki popülerliğini kırmamız için dahi bu gibi eserleri okumamız gerekebileceğini aklımızdan çıkarmamalıyız. Güncel edebiyat; emperyalizmin yoz, çürümüş kültürünü yayma işlevini yerine getiriyor diye tanımlamamız hatalı değildir.

Fakat bunun böyle olması bizim okuma, araştırma tembelliğimizin, olaylara olgulara ilgisizliğimizin kılıfı haline getirilmesine izin vermemeliyiz. Hayatın her alanında olduğu gibi edebiyat-sanat alanında da eğer proleter ideoloji üretilmiyorsa, hâkim değilse bu alanda da burjuva ideoloji üretiliyor, hâkim bulunuyor demektir. Bizim görevlerimizden biri de bu alandaki burjuva ideolojinin üretilmesine engel olmaktır. Bunun ise iki yolu vardır. Bizzat proleter edebi eserler yaratmak ve burjuva eserleri eleştirmek. Hepimizin sanatsal üretimde bulunması mümkün değildir. O halde çoğumuza eleştiri görevi düşmektedir.

c) Araştırma - İnceleme Okumaları

Söze yine Gonzalo'dan başlayalım. Gonzalo meşhur röportajında belli konular hakkında sorulan sorulara o konuyla ilgili kitaplar vb. için *"bu konuyu veya kitabı inceledim"* der. Bu rasgele seçilmiş bir kavram değildir. Okumak ile incelemek arasında fark vardır. Okuma, tabiri caizse daha yüzeysel bir yaklaşımdır. Belli bir konu hakkında kitaplar okuyabiliriz. Fakat dönüp geriye baktığımızda bu okumalarımızın bize çok genel gözlemler ve düşünceler bırakmaktan ileriye gitmediğini görürüz. Edildiğimiz bilgilerimiz daha çok algısal ve dağınıktır.

Okuduğumuz konu veya eserlerin en belirgin yönlerine ilişkindir. Ve bize o konu hakkında genel geçer bilgiler verir.

Çoğu zaman somutla bağını kurmakta zorlanırsınız. Okumak, okuyup geçmek bizim için bir nevi kaba bir analizdir. Senteze ilişki yönü eksi kalır. Senteze ulaşabilmek için incelemek gerekir. Belirli bir amaca ulaşmak için okumak, bizi o amaca yönlendiren verileri seçmek ve o verileri yorumlayarak meselenin özüne ulaşmamızı sağlar. Bu nedenle tercih etmemiz gereken okuma biçimi tartışmasız inceleme tarzında okuma olmalıdır.

Burada karşımıza hangi konuyu hangi nedenler ile incelememiz gerektiğine nasıl karar verebileceğimiz sorusu çıkmaktadır. Bu noktada inceleme pratiğimize yön vermesi gereken temel faktör sınıf mücadelesidir. Sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarıdır. Kendi faaliyet alanımızın sorunları, devrimin sorunları öncelikli inceleme konularımız olmak zorundadır.

Örneğin işçi alanında faaliyet yürüten bir faaliyetçi, sendikaların tarihsel gelişimi, işlevi, sendikal “ideoloji” olarak ekonomizm gibi konularda kendini donatmak, bu konulara hâkim olarak pratiğine yön vermek, tıkanıp durduğu noktalarda yol açıcı olmak için bu konuları incelemiş ve bir senteze ulaşmış olması gerekir. Aksi takdirde kendini dar pratiğin esiri olmaktan kurtaramaz.

Araştırma-inceleme okumaları senteze ulaşabilmek için diyalektik bütünlüğü içinde yazma eylemi ile tamamlanmalıdır. Bu da konunun seçiminden başlayarak konuya hâkim oldukça alt bölümlere ayrılmasına, incelenen kaynaklardan notlar tutulmasını vs. gerektirir. Sistemli bir pratik faaliyet anlamına gelir.

Araştırma-inceleme konuları kolektifin faaliyetin ya da kendi eksikliğimizin üzerinden bir kez belirlendikten sonra yapılması gereken ilk şey kaynakların belirlenmesi olmalıdır. Kaynakların belirlenmesi statik değil dinamik bir süreç olacaktır. Yani kaynaklar bir kere belirlendiğinde sorun çözülmüş olmayacaktır. İncelemeye başladığımızda konuya belirli yönleriyle hâkim olmaya başlar başlamaz gerek başvurduğumuz kaynakların

konuyla ilgili atıf yaptığı diğer kaynaklar gerekse de konuyla ilgili yeni çıkan kaynaklar vb. üzerinden genişleyecektir.

Ancak birçok konuda birçok kaynak olduğu düşünülecek olursa, inceleme yaptığımız konu ile ilgili her kaynağı okuyamayacağımızı baştan kabul etmemiz gerekmektedir. Bunun yanında her kaynağın okunması da gerekmektedir. Bu alanda yazılmış ve genel kabul görmüş, “otorite” sayılan kaynakların seçimine özen gösterilmelidir.

Bu “otorite” haline gelmiş kaynakların seçiminde de merkezden çevreye doğru bir yöntem uygulanmalıdır. Önce araştırma-inceleme konumuzla ilgili varsa MLM kaynaklara ulaşmalıyız. Sonra kolektif veya devrimci dostların konuyla ilgili çalışmaları varsa, bu dostların genel siyasetleri bize çok aykırı değilse onların kaynakları da elde edilmeye çalışılmalıdır. Konu burjuvazinin de yoğun ilgi gösterdiği bir konu ise bu kaynaklar içerisinde konuya ciddiyetle yaklaşan ya da böyle yaklaştığı genel kabul gören kaynaklar seçilmelidir. Örneğin emperyalizm hakkında yapılacak bir araştırmada Lenin yoldaşın emperyalizm kitabı ilk ulaşmamız gereken eser olacaktır. Ve onun üzerinden hareketle çevreye genişleyen bir kaynak taraması yapılacaktır.

Ancak ideolojik meselelerde ve tartışmalarda konu ile ilgili MLM klasiklerin mümkünse hepsinin incelenmesi tercih edilmelidir. Hatta MLM klasiklerin yanında bu konuyu bizden önce tartışan dost yapılar varsa onların tartışmaları, varsa eski iç tartışmalar ve uluslar arası komünist hareketin ilgili tartışmaya ilişkin dokümanları varsa ve ulaşma şansımız varsa hepsine ulaşmaya çalışmalıyız. Bu kaynakların konuya yaklaşımını, tartışmanın ortaya çıkış nedeni ve biçimleri dahil hepsini titiz bir şekilde incelememiz gerekmektedir.

Marksizm-Leninizm-Maoizm’e ait ideolojik meselelerde üstün körü bir araştırma-inceleme faaliyetinden ve bu faaliyete dayalı bir tartışma yürütme pratiğinden kaçınmaya özen göstermeliyiz. Çünkü ideolojik meselelerdeki hatalar bizi burjuvazinin bataklığına götürecektir.

Bu bataklığa düşmemek için çok titiz ve dikkatli olmalıyız. Ulaştığımız sentezin doğruluğuna inandığımız sürece getirilen karşı kanıtlar yetersiz ise sonuna kadar bu sentezleri savunmada tavizsiz olmalıyız.

İdeolojik mücadelede uzlaşma söz konusu olamaz. Karşıt görüşleri bu temelde ikna etme-düzeltilme çabasını politik bir sorumluluk olarak kavramalıyız.

Araştırma-İnceleme okumalarımızda karşımıza çıkacak bir diğer önemli sorun ise kaynakların teminidir. Kaynaklar belirlendikten sonra bu kaynaklara ulaşmamız çoğu zaman sorun olmaktadır. Her faaliyet alanı ve faaliyetçi olanaklar ölçüsünde MLM klasikler ve kendi yayınlarından başlayarak faaliyet alanlarının ihtiyaçlarını da göz önüne alan kişisel kolektif kütüphaneler oluşturmaya özen göstermelidir. Sınırlı maddi imkânlarımız ile edindiğimiz kaynakları seçerken bu hususlara dikkat etmeliyiz. Elinde ya da faaliyet alanında araştırma-inceleme konusunda yeterli kaynak bulunmayan yoldaşlar buldukları bölgelerdeki kütüphanelerden yararlanabilirler.

Bunun yerine teknolojinin günümüzdeki gelişmişlik düzeyi gözetilerek internet de kullanılabilir. Hatta büyük ulusal kütüphanelerin varsa internet sitelerine girilerek kütüphane olanakları ile teknolojik yenilik birleştirilebilir. İnternet üzerinden yapılan kaynak taramalarında da ulaşılabilecek her bilginin güvenilir olmayacağı unutulmamalıdır. Bu nedenle özellikle güvenilir sitelere başvurulmasına özen gösterilmelidir.

d) Bilimsel Okumalar

Burada dikkatimizi pozitif bilimler olarak da tanımlanan fizik, kimya, biyoloji, matematik gibi bilim dallarına yoğunlaştıracamız. Sosyal bilimler olarak da tanımlanan sosyoloji, felsefe, tarih, psikoloji alanları zaten bir şekilde bizim faaliyetimizin parçası olmak durumundadır. Pozitif bilimler ve alt dallarında yaşanan gelişmeler ise kesin kanıtlanabildikleri oranda bizim teorimizin (felsefe) dayanaklarını güçlendirmeye hizmet etmektedir.

Bahsi geçen bilim dalları ortaya çıkışlarından günümüze birçok alt dala ayrılarak gelişim göstermiştir. Hala da göstermeye devam etmektedir. Örneğin matematik basit dört işlemden başlayarak günümüzde çok daha karmaşık bir yapıya bürünmüştür. Çok bilinmeyenli denklemlerden karmaşık sayılara, logaritmalara vs. sürekli bir gelişim halindedir. Keza fizik mekanikten yola çıkarak kuantum fiziğine kadar birçok dala ayrılmıştır.

Yine biyoloji bitki, hayvan ve insan türlerinin gelişimini gözlemlemeden çeşitli alt bölümlere ve genetiğe kadar birçok alana ayrılmıştır. Kimya da simya ile başladığı serüvenine organik kimya alanında yaşanan gelişmeler ile devam etmektedir. Pozitif bilimler giderek çeşitlenmektedir bu bilim dallarının belli şartlar altında kesin ölçülebilirliği ve kanıtlanabilirliği bizim teorimizin gelişimi içinde hayati öneme sahiptir. Ki Başkan Mao'nun bilimsel deneyi doğru bilgi kaynaklarından biri olarak göstermesi boşuna değildir.

Bilimde yaşanan gelişmeleri yakından takip etmek ve ortaya çıkarılan yeni gelişmeleri diyalektik tarihsel materyalist bakış açısı ile yorumlayarak MLM'nin gelişimini yeni koşullara uyarlamak önümüzdeki önemli görevlerden biridir. Pozitif bilimler alanındaki gelişmeleri yorumlamak, düzenlemek ve MLM içerisinde doğru bir yere oturtmak bu alanda önemli bir bilgi birikimi gerektirmektedir.

Ancak daha önemli bir birikim gerektiren yer ise MLM'ye hâkimiyet düzeyidir. Bu konudaki önemli çalışmalara baktığımızda bu alana ustalar dışında çok girilmediği görülecektir. Engels'in Doğa'nın Diyalektiği ve Lenin'in Materyalizm ve Ampriokritizm eserleri bu pozitif bilimlerin kendi çağlarında dönemin MLM bakış açısıyla sentezlenmesidir.

Buradan çıkarmamız gereken birinci önemli sonuç bilimsel okumalardan, incelemelerden doğru sonuçlar çıkarabilmenin yolu MLM' ye hâkimiyetten geçmektedir. Ne Engels ne de Lenin meslekten bilim adamlarıdır. Ama onlar çağlarının bilimsel

gelişmelerini doğru bir şekilde ele alarak MLM'nin gelişiminin bilimsel dayanakları haline getirmeyi başarmışlardır.

Birçok meslekten bilim insanı ise gerek kendi yaptıkları buluşları gerekse kendi alanlarında yaşanan bilimsel gelişmeleri MLM bakış açısıyla yorumlama çabalarında ise (bu çabaların çoğu iyi niyetli olsa da) başarısız olmuşlardır. MLM'den ciddi sapmalara yol açabilecek yaklaşımlar sergilemişlerdir.

Buradan çıkarmamız gereken ikinci önemli sonuç ise, bilimsel okumalarımız büyük bir titizlik ve dikkat gerektirmektedir. Bu durum gözümüzü korkutmamalıdır. Sadece bu alanda yapacağımız okumalarımızda dikkatli olmalıyız. Ortaya atılan yeni tezlere ve yapılan buluşların yorumlanmasına bilimsel şüphecilik ile yaklaşmalıyız. Acele sonuçlara varmaktan kaçınmalı ve her türlü bilimsel gelişmeyi MLM bakış açısına sadık kalarak değerlendirmeye çalışmalıyız. Bilimdeki burjuva hâkimiyetini unutmamalıyız. Burjuvazinin kendi idealist-metafizik dünya görüşünü hâkim kılmak için bilimsel gelişmelerin objektif yorumlarından çok kendi işine geldiği gibi yorumlama çabasına gireceğini bilmeliyiz. Kimi zaman MLM için çok önemli buluşların doğrulamaların bilinçli olarak hak ettiği öneme ulaşmasının engellenebileceğini ve bize düşenin bu gibi yeni gelişmelerin önemini göstermek olduğunu unutmamalıyız.

Bilim alanı hâkim olunması zor bir alandır. Bu alana ilgi duyan, gelişmeleri takip eden yoldaşlar başta olmak üzere hemen kolayca büyük bilimsel sonuçları yorumlayarak bilimsel gelişmelere hâkim olmayı beklememelidir. Fakat bu alanı yakından takip ederek güncel propaganda-ajitasyon faaliyetlerinizde kullanabileceğimizi akılda tutmalıyız. Halk arasında bilimsel gelişmelerin çarpıtılarak burjuva idealist görüşlerin (din vb. dâhil) hâkim kılınmasına bu alandan elde edebileceğimiz bilimsel verilerle daha etkili ideolojik mücadele yürütebileceğimiz bir gerçektir. MLM'ye nitel katkılar yapma gibi abartılı hedefler belirlemeden, bu alanda yapacağımız okumalar ile MLM'nin bilimsel kanıtlarına daha fazla hâkim olarak MLM'nin halk kitleleri arasında yaygınlaştırılmasına hizmet edebiliriz.

Bu alanda yapacağımız okumaları da merkezden çevreye doğru ele almalıyız. MLM veya MLM'ye en yakın bilimsel yayınları takip etmeye öncelik vermeliyiz. Bu yayınlarda çıkan yeni bilgiler ve yorumlarını eleştirel bir gözle okuyarak ajitasyon-propaganda faaliyetimizde etkili olarak kullanmaya çabalamalıyız.

Kolektif Okuma

Siyasal faaliyetçilerin bilgi, birikim ve tecrübelerini paylaşarak hem kendilerinin hem de yoldaşlarının politik gelişimlerini daha ileriye taşıyabilmeleri için kolektif okumalar olmazsa olmazdır. Her komite, birim, topluluk, çevre vs. kolektif okumaya önem vermelidir.

Kolektif okuma sadece okunan kitabın, makalenin vb.nin daha iyi anlaşılmasını sağlamaz. Yoldaşlar arasındaki ideolojik birliği de güçlendirir. Her yoldaşın geldiği sınıf kökeni, sınıf mücadelesi içerisinde edindiği tecrübeler, siyasal birikimi bir noktaya kadar birbirinden farklıdır. Bu sınıflı toplumun, eşitsiz gelişim gerçeğinin saflarımıza yansımalarıdır.

Bazen ustaların bir eserinden veya makalesinden tutalım, kolektifin bir konu hakkındaki görüşlerini, hatta ve hatta tek bir cümleyi dahi bahsettiğimiz eşitsizliklerden dolayı birbirinden çok farklı yorumlayabiliriz. Çok farklı sonuçlar çıkarabiliriz. Açıktır ki bu aynı zamanda pratiğin sorunlu hale gelmesine, yalpalamasına yol açar. En azından açma tehlikesi barındırır. Bu gibi tehlikeleri en aza indirebilmenin yolu anlayış birliği oluşturmaktan geçer.

Bu siyasal tartışmalar ile yapılabileceği gibi temel ideolojik-politik konularda toplu okumalarla da belli oranda yerine getirilebilir. Bu aynı komite içerisinde faaliyet yürüten yoldaşların farklı gelişmişlik düzeylerini de toplu okumalar sırasında yaşanacak tartışmalar, fikir alışverişleri sonrasında ulaşılan sentez ile asgari düzeyde bir standarda oturtmaya hizmet edecektir. Çeşitli nedenlerle geri kalmış yoldaşlar daha ileri olan yoldaşlarına işlenen konu özgülünde yetişme şansı yakalarken ileri olanlar ise bilgi, birikim ve deneyimlerini diğer yoldaşlarına aktarırken kendi

bilgi-birikimlerini de pekiştireceklerdir. Eleştirel yaklaşım ile daha önce görmedikleri olumlukların veya olumsuzlukların farkına varmalarını kolaylaştırırken derinleşmelerine hizmet edecektir.

Bu nedenle komitelerin çalışma tarzı arasında pratiğin sentezlenmesine ve siyasal yetkinleşmeye dönük toplu okumalar-tartışmalar mutlaka yapılmalıdır. Toplu okumalar için hapisaneler şartların olgunluğu oranında idealdir. Sınıf mücadelesi pratiğinin dışarıdaki faaliyet alanlarına göre görece darlığı ve tek düzeliği siyasal çalışma ve toplu okuma için bize gerekli olan çok değerli zamanı fazlasıyla sunmaktadır.

Hapishanelerin sadece kendi özgünlükleri dahi devasa bir deneyim olmakla birlikte buraları halkın-devrimin üniversitelerine çevirmek tutsakların elindedir. Buna en uygun araçlardan biri de toplu okumalardır. Bireysel gelişim ile kolektif gelişimin eşgüdümünün sağlanmasında, ideolojik-siyasal birliğin oluşturulmasında bir dizi pratiğin yanında toplu okumalar önemli birer araçtır. Uygun olan her ortamda bu aracı devreye sokmak ve devrimin hizmetinde işletmek tutsakların yerine getirmesi gereken önemli bir görevdir.

Okuma - Yazma Diyalektiğinde Önemli Bir Geçiş Halkası Olarak Not Alma Gerekliliği...

Okuduğumuz kitap, dergi, makale vb.lerinden notlar almamız önemlidir. Not alarak okumamız, okuduklarımızdan aldıklarımızı teknik anlamda dahi olsa kalıcılaştırma yolunda attığımız ilk adım olarak tanımlanabilir. Not alma eyleminin kendisi başlı başına yazmanın araçları olan kalem ve kağıda yakınlaştıır.

Özellikle yazmaya mesafeli yoldaşların, bu konuda kendisine yeterince güvenmeyen yoldaşların okunan eserden kopya-alıntı şeklinde dahi olsa notlar almaları, bu araçlarla haşır neşir olarak yazma alanına bir adım daha yakınlaşmalarını kolaylaştırır.

Elbette not almanın işlevi bununla sınırlanamaz. Esas yönü de bu oluşturmamaktadır. Okuduğumuz her türlü materyalden notlar

alabiliriz. Yaptığımız edebiyat okumalarından yapılacak özlü sözler ya da beğendiğimiz bir şiirin olduğu gibi not edilmesi bizim kendimizi ifade biçimimizi geliştirmemize hizmet ettiği gibi söz konusu kitap vs. yanımızda bulunmadığı durumlarda aldığımız notlardan başvuru kaynağı olarak da yararlanabiliriz.

Bu notların yanına-altına kendi düşüncelerimizi de eklersek çok daha verimli olur. Bir özlü sözün, felsefi bir önermenin kendisini not ederken bizde çağrıştırdıkları, düşündüklerini kavradığımız biçimde not edersek burada o eser ve onun not edilen bölümü hakkında düşüncelerimizi geliştirmemize, hatta yer yer sistemleştirmemize hizmet eder. Ya da not edilen kısmın çağrıştırdığı konu hakkında daha derinlemesine bir bakış açısı oluşturmamızı kolaylaştırır. Notların yanlarına düşülecek kendi düşüncelerimiz bizim okuma evresinden yazma evresine geçişimizin adımlarını da oluşturacaktır.

Sadece edebiyat okumalarında notlar alınmaz. Hatta bu konu isteğe bağlı, seçmeli olarak dahi değerlendirilebilir. Ancak en genel anlamda not alarak okumanın faydaları tartışmasızdır. Ve bütün okumalarımızda not almayı alışkanlık haline getirmemiz bizim avantajımıza olacaktır.

Bir de teorik okumalarımız, araştırma-inceleme okumalarımız vardır. Bu okumalarda not almak ihmal edilmemelidir. Not alırken iki biçimde hareket edebiliriz. Okuduğumuzu anlama, kavrama düzeyimizin belirleyiciliğinde bir eserin ana fikrini oluşturan, temel önermesi ve o önermeyi destekleyen diğer yan önermeler ile notlarımızı sınırlayabiliriz. Yani kendimizce kitabın sadece özünü almakla yetinebiliriz. Her iki biçimde de notlara kendi düşüncelerimizi bize ait olduğunu belli edecek biçimde eklememize bir engel bulunmamaktadır.

Araştırma - inceleme okumalarımızda ise dikkatimizin araştırdığımız konu üzerinde yoğunlaşacağını belirtmemize gerek yoktur. Okuduğumuz tüm kaynaklara konumuzla doğrudan ilgili veya dolaylı kaynaklar olsun ilgilendiğimiz konu merkezinde

yaklaşarak konuyla bağı olduğunu düşündüğümüz bilgileri-düşünceleri not almalıyız.

Not almak için kitaplara işaretler koyarken dikkatli olmalıyız. Aynı kitapları başka yoldaşların da okuyabileceğini unutmamalıyız. Kitabı ne kadar az yıpratırsak o kadar uzun süre işlevini yerine getirebileceğini aklımızdan çıkarmamalıyız. Bu nedenle kitapların üzerinde hoyrat karalamalar telafi edilemez zararlara yol açabilecek, tükenmez kalemle önemli gördüğümüz yerlerin altını çizme gibi davranışlardan uzak durmalıyız.

Not alacağımız yerleri eğer, hemen not etmiyor ve kitap, bölüm vs. bittikten sonra toplu olarak not ediyorsak bu gibi durumlarda işaretlenecek yerlere işaretlerimizi kurşun kalem ile ve kolay silinebilecek şekilde koymaya özen göstermeliyiz. Gerekli notları aldıktan sonra mutlaka silmeliyiz. Kitap üzerinde bizim işaretlerimizin kalması bizden sonra okuyacak olanları yanlış yönlendirebileceği için de silinmesine dikkat edilmelidir.

Örneğin bir kitabı üçüncü kez ve çok farklı bir gözle belli bir konu ile ilgili materyal edinmek için okumuş olabiliriz. Bu durumda işaretlediğimiz-vurguladığımız bölümleri haliyle farklı olacaktır. Oysa kitabın ana teması çok farklı ve önemli olabilir. Bu durumda kitabı ilk kez okuyan okuyucunun bizim vurgularımıza dikkat kesilmesi onun kitaptan alması gerekenleri olumsuz etkileyebilir. Terside geçerlidir. Bu nedenle kitapları elimizden bıraktığımızda onları orijinal hallerine en uygun biçimde bırakmaya özen göstermeliyiz.

Not almak kadar onları düzenli bir şekilde almakta önemlidir. Araştırma-inceleme yapıyorsa ve sonrasında ortaya bir ürün çıkarılacaksa (yazı) alınan notların bir arada tutulması önemlidir. Hangi notun hangi yazarın hangi eserinin kaçınıcı sayfasından alındığı, eserin basımevi, baskı sayısı gibi bilgilerde alıntılarının sonuna parantez içine belirtilmesi, daha sonra ortaya çıkarılacak üründe tanık gösterme-kullanma durumunda kaynağı tam olarak belirlemede çalışmanın ciddiyet kazanmasında önemlidir.

Teorik, edebiyat, günlük okumalardan alınan notlarda konu başlıklarına, alan başlıklarına, yazarlarına vb. ne göre tasnif edilebilir. Ve bu notlar defter, bloknot gibi derli toplu tutulabilecek materyallere kaydedilirse ulaşılması ve korunması çok daha kolay olacaktır.

Burada asıl önemli olan düzenli not alma alışkanlığını edinmemizdir.

Bu alışkanlık edinildikten sonra her yoldaş kendi notlarını belirli bir düzende alma, kendine çalışma yöntemine en uygun not alma, tasnif etme ve koruma yöntemini bazen de hatalarından çıkaracağı derslerle bulmakta zorlanmayacaktır.

II. YAZMA EYLEMİ

Eski bir Çin atasözü “söz uçar yazı kalır” demiştir. Yazma eyleminin önemini özlü bir şekilde anlatmaktadır. Yazının; kültürün, bilimin sürekliliğinin sağlanmasında oynadığı rolü gözler önüne sermektedir. Sözlü kültür, bilim ne kadar güçlü, zengin olursa olsun etki alanı maksimum olarak o dili anlayabilenler ile sınırlı kalacaktır. Gelecek nesillere aktarılma oranına bağlı olarak ömrü yeni kuşakların bu bilgilere sahip çıkması ile sınırlı olacaktır. Bu nedenle söz uçucudur. Ancak yazı bir kez yazılarak derli toplu korunduğu zaman konu edindiği bilgi-birikimi nesiller boyunca gelecek kuşaklara aktarma görevini yerine getirecektir.

Okuma ile yazmanın böyle tersten diyalektik bir ilişkisi, daha doğrusu ilişkinin böyle bir yönü daha vardır. Sadece okumakla yetinmek bir yerde söz evresinde takılıp kalmamıza işaret eder. Oysa yazmak; kendi tecrübe ve birikimimiz ile okuyarak edindiğimiz farklı kuşakların ve bizim dışımızdaki kişilerin tecrübelerinden-birikimlerinden edindiğimiz bilgileri kavrayabildiğimiz oranda gelecek kuşaklara veya kişisel olarak ulaşmamız mümkün olmayan kişi ve gruplara aktarmamızı kolaylaştırır. Yazıya döktüğümüz düşüncelerimizi kalıcılaştırır.

Uygarlık tarihinin yazı ile başlatılması tesadüf değildir. Çünkü yazı bize sınıflı toplum hakkındaki ilk bilgileri ulaştırın araç olmuştur. Tarihten günümüze insanlığın kesintisiz ilerleyişinde sınıf mücadelesi, üretim mücadelesi ve bilimsel gelişmelerin aktarıldığı, biriktirildiği temel araçlardan biri olmuştur.

Okuma alışkanlığının çok düşük olduğu ülkemizde, yazma alışkanlığının ondan da çok daha düşük olduğu tespitini yapmamız abartı olmayacaktır. Birçoğumuzun yazma ile arası hiç yoktur. Hatta yazmaktan korkarız. Bize çetrefilli, içinden çıkılması zor bir süreç olarak görünür. Bu düşüncelerimizin aslında faşist sistemin kendimizi ifade etme yollarımızı ve biçimlerinin önünü bilinçli bir şekilde tıkasından kaynaklandığını görmeliyiz.

Evde “su küçüğün söz büyüğün” atasözüyle hayata geçirilen; okulda parmak kaldırmadan ve izin almadan konuşmamıza müsaade edilmeyen; zorla askere alınarak sorgusuz-sualsiz itaat dayatılan; işyerinde patrona müteşekkir olmamız gerektiği, “olmayıp” hakkımızı aradığımızda ise işten atıldığımız ve her aşamada bu uygulamalara şiddetin-zorbalığın eşlik ettiği bir sistem içerisinde çıkıp gelmekteyiz.

Kendimizi ifade olanaklarımız budanmıştır. Okulda sadece bizden istenen ve ezberletilen cevapları verme “hakkımız” vardır. Bu cevapların doğruluğu veya yanlışlığı ise tartışma dışıdır. Askerde bu kadar dahi söz hakkımız yoktur. Aile yaşamında ise büyükler ve babanın söz hakkı üstüne o ailenin bir parçası olarak söz söyleme hakkımız yoktur veya çok sınırlıdır.

Kısacası kendimizi hayatımızın hiçbir döneminde tam olarak ifade edemeyiz. Bize bırakılan alan çok sınırlı ve esasta öğretilmiş davranışlarımıza müsaade eden bir alandır. Devrimciliğe-komünistliğe doğru attığımız her adım, aslında bir yönüyle bu dar alanı genişletmeye doğru attığımız bir adımdır. Yaptığımız bir eylem, attığımız bir slogan, bize çizilen sınırların parçalanması, genişletilmesidir.

Aynı şekilde okuduğumuz “sakıncalı” kitaplar, yazdığımız “sakıncalı” yazılar bize çizilen sınırların dışına taşmamızdır. Egemenlerin aileden başlayarak önümüze çektiği ve bizim de gelecekte kendi kuracağımız ailemizde bu yapıyı temelinden yeniden üreteceğimiz beklenen yapının kırılmasına, dağılmasına doğru atılmış bir adımdır.

O halde önümüze çekilen bu sınırların, çitlerin sadece bir kısmını değil de niye atabildiğimiz kadarını ortadan kaldırmayalım ki? Niye sadece eyleme katılmak, örgütlemek, slogan atmak veya okumakla yetinelim? Yazarak, düşünce üretmek de bu kalıpları niye parçalamayalım? Kafamızda bize engel gibi görünen birçok şeyin aslında düzenin bizim bilincimize çektiği sınırlardan kaynaklandığını unutmayalım. Bu durumu bilincimize çıkaralım.

Yine de daha önce hiç girilmemiş her pratik gibi yazma pratiği de başlangıçta zorlu bir mücadele gerektirmektedir. Yazma eyleminin kendisi başlı başına bizi zorlayacaktır. Çünkü çoğu zaman bu konuda yeterli alt yapıya sahip değilizdir.

Kendimizi ifade etmekte yaşadığımız sıkıntı belki de en çarpıcı şekilde bu alanda karşımıza çıkmaktadır. Bu duruma bilgi birikim eksikliğimiz eklendiğinde çoğu yoldaş yazma pratiğine hiç adım atmadan yıllarca faaliyet yürütebiliyor. Alt yapı ve bilgi birikim eksikliğimiz yazma eylemi karşısında mantık dışı bir korkuya kapılmamıza neden olabilmektedir.

Oysa kendimizi ifade biçimlerinden biri olarak yazma eylemi çok farklı biçimler altında gerçekleştirilebilir. Öncelikle yazmayı bilen herkesin herhangi bir konu, olay vb. hakkında yazabileceğini kabul etmemiz gerekmektedir. Araştırma-inceleme veya politik-teorik konularda özel birikim, kavramlara hâkimiyet vb. gerekebilir. Fakat kendimizi ifade etme, faaliyetimizi değerlendirme kapsamında sözlü olarak dile getirdiğimiz her şeyi yazılı olarak da ifade edebileceğimizi kabul etmeliyiz. Örneğin faaliyetimiz ile ilgili rapor yazabiliriz.

Faaliyetimizin belirli bir aşamasında sorunların ortaya çıkışını, olayların gelişim dizisini, sorunları çözme biçimlerimizi yazıya aktarmamız bizi ilk başta biraz zorlasa da bu gibi yazıları yazabilmek için yazmayı bilmemiz yeterlidir. Ya da yazma eylemine faaliyet alanımızdaki yaşanan gelişmeleri yayınlarımıza kısa haberler veya yorumlar biçiminde aktarmakla başlayabiliriz. Cümle kurarken yaşanan zorluklar ve diğerleri, bunların hepsi pratik ile aşılacak sorunlardır.

Örneğin nasıl hiç spor yapmamış biri ilk kez spor yaptığında gerçek gücünün ve hızının çok altında bir tempo ile hareketleri yapabiliyorsa ve ancak düzenli bir şekilde spora devam ettiği sürece form tutarak kapasitesini açığa çıkarabiliyorsa, yazma eylemi için de aynı durum geçerlidir.

Pratik yapmadan yazma yeteneğimizi geliştiremeyiz. İlk yazma eylemimizde düşüncelerimizi tam olarak ifade edemeyebiliriz. Biz yazıya değil de yazı bize hükmedebilir. Ki bu ilk başlarda birçok yoldaşın karşılaştığı bir sorundur. Yazma eylemine girildiğinde yazının kendisi bizi anlatmak istediğimizden farklı noktalara götürebilir. Bu bir sorundur. Ve ancak pratik ile aşılabılır. Savaş savaşılarak öğrenilir. Yazma eylemi de ancak yazma konusunda sabırlı ve ısrarlı olduğumuz takdirde bizim amacımız doğrultusunda bize hizmet eder hale gelir.

Burada yazma eyleminin bir başka yönü karşımıza çıkmaktadır. Bu yön; kedimizi ifade etmemizin önündeki engellerin bir kısmını yitirdiği gibi düşüncelerimizi sistematize etme yönünde önemli bir araç olma yönüdür. Yazmaya ilk başladığımızda kurduğumuz cümlelerin bizden bağımsız birer varlıkmiş gibi vermek istediğimiz noktadan çok farklı noktalara bizi sürüklemesinin altında yatan bir diğer neden ise, bizim zihnimizdeki düşüncelerimizi işlemede yaşadığımız sıkıntıdır.

Düşüncelerimizi düzene sokmakta, neden-sonuç ilişkisini veya işlediğimiz konu özgülünde birbirleriyle olan bağlantılarına göre düzenlemede yaşadığımız sorunlar bu sonuca yol açmaktadır.

Yazma eylemi bu yönüyle düşüncelerimizi sistematize etmemize yardımcı olur. Düşüncelerimizi sistematize ettiğimiz oranda yazma eylemine hükmetme gücümüz artacaktır.

Bir başka ifade ile yazma eylemi dağınık düşüncelerimizi sistemli hale getirmemizi kolaylaştırır. Bu bilgileri daha verimli işleyerek daha üst seviyede derinlikli düşünceler oluşturmamızın önünü açar. Bu ise bizim daha üst seviyede pratiklerimizin önünü aydınlatan araçlardan biridir. Karanlıkta el yordamı ile yürümemizi engelleme yönünde atılmış adımlardan biri olacaktır.

Yazma eyleminin gerekliliğini kavramada bu eylemin kişisel gelişimimiz kadar faaliyetimize katacağı faydaları-derinliği bilincimize çıkarmamız ilk adım olmalıdır. Bu düşünce bilince çıkarıldığında atılması gereken ikinci adım bu düşüncenin pratiğe geçirilmesidir.

Burada yazma eyleminin kendine özgü yanları devreye girmektedir. Her kişinin kendine özgü yazma biçimi, yöntemi olabilir. Fakat yine de yazmaya başlamadan önce bazı “teknik” detaylara dikkat etmemizin bize büyük yardımları olacaktır. Her pratikte olduğu gibi yazma eyleminde de pratiğin kendine has yönlerini dikkate alan bir hareket tarzı benimsenmemiz ön açıcı olacaktır. Bu yöntemleri şöyle sıralayabiliriz:

A- Konumuzu Seçme ve Sınırlandırma

B- Amacımızı Belirleme

- 1. Bilgilendirme ve Öğretme***
- 2. Kanı ve İnançları Değiştirme***
- 3. Eylem İçinde Yaşatma***
- 4. İzlenim Kazandırma***

C-Söyleyeceklerimizi Saptama (Araştırma-İnceleme Yapma)

D-Yazının İskeletini Oluşturma (Giriş, Gelişme, Sonuç)

Yazı konumuzu seçerken başvurmamız gereken yöntem okuyacağımız kitapları seçerken başvurduğumuz yöntemden bir farklılık arz etmez. Sınıf mücadelesinin ihtiyaçları doğrultusunda faaliyet alanımız ve kolektifin önceliklerine göre ve bu ikisine bağlı olarak kişisel gelişimimizin ihtiyaçları doğrultusunda önceliklerimizi belirlemeliyiz.

Konu seçimi kadar sınırlamada önemlidir. Çoğu zaman herhangi bir konunun birçok yönü vardır. Bir konuyu bütünlüklü olarak inceleme, o konu hakkında yeterli bir fikir sahibi olma ve sonra yazmamız için yeterli zamanımız bulunmayabilir. Ya da pratikte konunun belirli yönleri ön plana çıkabilir. Çözümlemelerimizi öne çıkan yönlerle sınırlamak zorunda kalabiliriz. Bu gibi durumlarda pratiğin ihtiyaçları göz ardı edilmemelidir.

Çok şey yazılması veya bir yazının içinde birçok bilgi olması her zaman arzu edilir değildir. Bu gibi gerekmediği halde kullanılan bilgiler bizim ve okuyucunun esas meseleye odaklanmasını engelleyebilir. Bu nedenle yazarken konuları kategorize (sınıflandırma) etmeye özen göstermeliyiz. Seçtiğimiz konuyu bu kategorilere bağlı kalarak yazabilmeliyiz.

Yazıyı kaleme alırken amacımızı belirlememiz gerekmektedir. Biz bu bilgiyi ne için yazıyoruz? Amacımızı belirlememiz ele alacağımız konunun sınırlarını belirlememizde etkili olacaktır. Yazının dilini, okuyucuya hitap şeklinin büyük oranda belirleyecektir.

Kaleme alınış biçimlerine göre yazılarımızı ajitasyon ve propaganda yazıları olarak ikiye ayırabiliriz. Ajitasyon yazıları okuyucunun duygularına hitap eden, onları harekete geçmeye çağıran, bir olay özgülünde sistemin teşhirini amaçlayan yazılardır. Burada duygulara hitap ön plandadır. Bilimsellikten kesinlikle koparmamakla birlikte normalde kullanmayacağımız bir

takım terimleri, hitap şekillerini (küfür vb. değil) bu gibi yazılarda kullanabiliriz.

Bildiri; katliamlar sonrası halkı harekete geçmeye çağıran yazılar veya bir eylem sonrası eylemi sahiplenen açıklamalarda çoğunlukla bu tarz kullanılmaktadır.

Propaganda yazıları ise daha çok bilgilendirmeye, ikna etmeye, kanıları ve inançları pekiştirmeye veya değiştirmeye yöneliktir. Bilimsel olmak zorundadır. Dilin sade ve anlaşılır olmasına özen gösterilmelidir. Teorik yazılar vb. bu çerçevede değerlendirilebilir. Sadece teorik yazılar değil; bir konu, olay hakkında konu ve olayın özüne ilişkin olanlar ve ideolojimizi programımızı, stratejimizi açıklayan her türlü yazıyı bu kapsamda değerlendirebiliriz.

Ajitasyon ve propaganda yazıları birbirinin karşıtı değildir. Fakat farklı türde yazım biçimleridir. Propaganda yazılarının içinde konunun özelliğinden yazılış amacından vb. kaynaklanan ajitatif duygulara hitap eden yerler olabilir. Keza ajitasyon yazılarının içinde duyguları harekete geçirmek için bilimsel gerçeklere, propagandatîf yazım tarzına yer verilebilir. Yazının içerisinde hangi yön ağır basıyorsa yazıyı o ağır bastığı yön tarzında bir yazı olarak değerlendirebiliriz.

İster ajitasyon ister propaganda yazısı olarak kaleme alalım her yazıda söylediklerimiz nesnel bir zemine dayanmak zorundadır.

Bunun için ise ele alınan konu veya olay hakkında imkanlarımız varsa doğrudan olmadığı koşullarda ise dolaylı kaynaklardan yararlanmamız gerekmektedir. Her iki kaynaktan birlikte yararlanabilmemiz en ideal durumdur. Bu amaca ulaşabilmemiz için ise asgari oranda araştırma-inceleme faaliyeti yapmamız kaçınılmazdır.

Yazma eyleminin gözümüzü korkutan, bizi en fazla zorlayan yanı yazmaktır. Herhangi bir konu hakkında yazmak... Yıkmanız gereken bir duvar!

Her yazıda bir başlık ve ayrıca giriş, gelişme, sonuç bölümü olmalıdır. Yazacağımız yazıyı kafamızda bu biçimde tasarlamamız işimizi kolaylaştırır. Yazacağımız konunun kapsamına göre kafamızda oluşan bu iskeleti ana başlıklar olarak bir taslak halinde yazılı hale getirmemizde fayda vardır.

Örneğin kısa bir makalede bir tasla çıkarmamız gerekmeyebilir. Kafamızdaki düşünceleri olduğu gibi yazıya aktarabiliriz. Fakat orta ve uzun yazı çalışmalarında bir taslak oluşturmak her zaman yararlıdır.

Yorulduğumuz, konunun içinden çıkmakta zorlandığımız, düşüncelerimiz arasında bağ kurmakta yetersiz kaldığımız koşullarda bu taslak bize yardımcı olacaktır. Çok uzun kitap, broşür vb. yazı çalışmalarında ise taslak ancak genel çerçeveyi verebilir. Taslakta ön görülmeyen birçok nokta, alt başlık yazı içerisinde konunun akışı, yazanın konuya hâkimiyetinin gelişimine bağlı olarak kendiliğinden ortaya çıkacaktır. Bu nedenle bu gibi yazı çalışmalarında taslağın sadece sonu seçiminin genel sınırlandırılması ile sınırlı tutulmasında yarar vardır.

Yazının İskeletinin Oluşturulması

a) Giriş: Yazıya açılan bir pencere gibidir. Etkili bir giriş, ifade biçimi kadar yazdığımız konuya ilişkin en iyi bağlantıyı kuran giriştir. Yazacağımız konunun içeriğine göre değişiklik göstermekle birlikte yazıya etkili bir giriş için; soru sorma, betimleme, bir öyküden yararlanma veya konu ile ilgili bir alıntı yapılması, yöntemlerinden yararlanılabilir. Yazının giriş bölümünü kısa tutmakta fayda vardır. Girişi uzun tutarak okuyucunun asıl konuya ilgisinin azalmasına yol açılmamalıdır. Aslında her yazıda anlatımı güçlendirmedeği, konuyu anlaşılır kılmadığı sürece gereksiz uzatmalardan kaçınılmalıdır. Bu durum yazının girişi için iki kere geçerlidir.

Özellikle makalelerde ve kısa yazılar diyebileceğimiz gazete yazılarında sıkça gördüğümüz basmakalıp giriş cümlelerinden

uzak durmaya özen göstermeliyiz. Giriş, adına uygun olarak asıl konuya giden yoldur. Açılan penceredir. En kısa ve en etkili biçimde gidilmesi hedeflenmelidir.

b) Gelişme: Ele aldığımız konu, olay, olgu vs.nin asıl niteliğine ilişkin yazıyı kaleme almamıza neden olan asıl soruna, gerekçelere ilişkin temel düşüncelerin açıklandığı bölümdür. Bu bölümde düşüncelerimizi birçok yönetime başvurarak ifade edebiliriz. Konunun özgünlüğüne göre sadece bir yönetime sadık kalabileceğimiz gibi birden fazla yönetime de aynı yerde başvurabiliriz. Başvurabileceğimiz birkaç yöntemi şöyle sıralayabiliriz.

a) *Tanımlama:* Bir kavramı, bir varlık veya nesneyi nitelik ve özelliklerine, bu özellikleri açığa çıkaran neden ve sonuç ilişkisine göre tanımlarız.

b) *örneklendirme:* Düşünceye somutluk ve görünürlük katmada yardımcı olur. Yazılanların anlaşılmasının kolaylaştırır.

c) *Karşılaştırma:* İki varlık, iki kavram ya da iki şey arasındaki benzerlik ve karşıtıklardan yararlanma yoludur.

d) *Tanık Gösterme:* Yazılarda öne sürülen bir düşünce ya da sav, o alanda tanınmış yetkin bir kimsenin tanıklığına başvurularak geliştirilebilir. Bu yolda en sık başvurulan yöntem bu kişilerin eserlerinden konu ile ilgili alıntılar yapmaktır.

e) *Nesnel Verilerden Yararlanma:* Özellikle istatistiklerden yararlanma yoluna gidilir. İstatistikler değerlendirilerek karşılaştırmalar yapılır.

Tüm bu yöntemlerle ele aldığımız konu yeterli bir biçimde ifade edilebilir. Yazarken dikkat edilmesi çok önemli bir diğer husus ise paragraflandırma yapmaktır. Paragraflandırma yaparken dikkat etmemiz gereken en önemli nokta anlatmak istediğimiz her düşünceyi bir paragraf içinde vermeye özen göstermemizdir.

Paragraflandırmada yapılan yaygın hatalar arasında aynı düşünceyi birden fazla paragrafta yazma ve birden fazla düşünceyi aynı paragrafta işlemek başlı çökmektedir.

c) Sonuç Bölümü: İyi bir sonuçlandırma her şeyden önce etkili ve eksiksiz olmalıdır. Yazı boyunca anlatılanları okuyucuların kafalarına ve yüreklerine en kestirme yoldan topluca aktarıcı bir nitelik taşımalıdır. Sonuç bölümü, anlatım biçimlerine göre birçok alt başlığa bölünebilir. Fakat, biz, yazı ile kurduğu bağ üzerinden iki ana başlık altında kategorize edeceğiz. Özetlemeli ve sentezlemeli sonuç olarak tanımlayacağız.

a) Özetlemeli Sonuç: Yazdığımız ana ve yardımcı düşünceleri açıklamaya yönelmeksizin derleyip toparlarız. Daha doğrusu neler yazdığımızı, niçin yazdığımızı bütünleştirmeye gideriz.

b) Sentezlemeli Sonuç: Yazdıklarımızdan bir takım sonuçlar çıkarırız. Yazı içerisinde işlediğimiz ana ve yardımcı düşüncelerin beslendiği ana kaynağa işaret ederiz. Bunun üzerinden pratiğe uygulamaya da elverişli, konuya özgü sonuçlar çıkartarak, o konu, olay özgülündeki bilgilerimizi netleştirmeyi ve derinleştirmeyi hedefleriz. Daha çok siyasal-teorik analiz yazılarında başvurduğumuz bir yöntemdir.

Eyleme çağıran bildirilerin veya yazılarında sonunda hangi nedenlere dayanarak harekete geçmemiz gerektiğini anlattıktan sonra somut eyleme geçmeye çağıran metinlerin sonuç kısımlarını da bu kategori içinde değerlendirebiliriz.

Zaman ve Mekan Bağlamında Yazma Eyleminin Örgütlenmesi:

Okuma ve yazma eylemlerinin birbirleri ile olan bağı, siyasal gelişimimiz ve faaliyetimize yol göstermeleri bakımından önemleri üzerinde yeterince durmuş bulunuyoruz. Yazdıklarımızı somutlamamız gerekmektedir. Her eylem gibi okuma-yazma eylemlerinin de bu faaliyeti yürütecek olanların içinde bulunduğu nesnel şartlar ile doğrudan ilişkisi vardır.

İçinde bulunulan nesnel şartlar bu anda gösterebileceğimiz etkinliklerin asgari sınırlarının belirler. Örneğin bir işçi yoldaş zamanının çoğunu istese de okuma-yazma eylemine ayıramaz. Öncelikle çalışması, sonrasında varsa sendikal faaliyetini yerine getirecek ve işte kaybettiği enerjisini geri kazanabilmek için dinlenmesi gerekecektir. Ancak bunlardan arta kalan zamanlarında okuma-yazma faaliyetine zaman ayırabilecektir. Ki bu durumda zamanımızı doğru ve verimli kullanmamızın ne kadar büyük bir öneme sahip olduğunu bize bir kez daha hatırlatmaktadır.

Biz hali hazırda F Tipi Hapishanelerde bulunuyoruz. Tecrit altında tutuluyoruz. En fazla üç yoldaşımız birbirleriyle doğrudan temas edebiliyor. Bu sosyal yalıtılmışlığımız tecrite özgü ve tecritin ağırlaştırdığı sorunlara yol açmaktadır. Dikkat kayması, yoğunlaşmada zorlanma, dış uyaranların azlığı nedeniyle anlama kapasitemizde aşınma veya yavaşlama gibi bir dizi sorun ile başbaşayız.

Hapishanede bulunmamız bizi sınıf mücadelesinin farklı bir alanına taşımıştır. Her ne kadar hapishaneleri sınıf mücadelesinin bir mevzisi olarak tanımlasak da kimi özgün tarihi kesitler haricinde en ön saflar olarak tanımlayamayız. Bu yönüyle sadece birbirimizden değil bir yere kadar sınıf mücadelesinin en ileri pratiklerinden de tecrit edilmiş bulunmaktayız. Ancak hapishane koşullarının tüm bu olumsuzluklarına karşın, birçok alanda yoldaşlarımızın bulma şansına sahip olmadıkları bol zamana sahibizdir. Hapishanede her yoldaşın zamanı vardır.

Zamanın nasıl değerlendirildiği ise yoldaşların kendilerini üretme, sınıf mücadelesinin sorunlarını kendine dert edinme vb. durumlara göre değişmektedir. Hatta diyebiliriz ki, burada “bol” olan zaman, dışarıda “bulunamayan” zaman ile kıyaslandığında çok daha fazla israf edilmektedir. Çünkü zamanımızı israf etmek dahi bu israf edilen zamanda yapmamız gereken işlerimizi yapacak zamanı bir şekilde bulabilmektir.

O halde işe önce zamanımızı doğru ve verimli bir şekilde planlama ile başlamalıyız. Boşa akıp giden zaman dilimini azaltarak (mümkünse kaldırarak), kolektifin ve buna bağlı olarak bireysel gelişimimizin ihtiyaçlarına göre zamanımızı örgütlemeyi hedeflemeliyiz. Ancak bu şekilde etkili ve amaca uygun bir okuma-yazma faaliyeti içerisine girebiliriz.

Bulduğumuz koşullarda yaşamımıza etki eden koşullara göre günlük zamanımızı bizim dışımızdaki nesnel koşulların dayatması ve bu koşullardan arta kalan zamanların bizim irademiz yönünde değerlendirilmesi biçiminde iki ana faktöre ayırabiliriz.

1. Zamanımıza Etki Eden Nesnel Şartlar

Nesnel şartları da hapisanenin idari faaliyetleri ve kolektif faaliyetlerin günlük yaşamımıza etkileri olarak ikiye ayırabiliriz. Sabah, akşam sayımları; yemek dağıtımları, aramalar; telefon ve ziyaret saatleri gibi etkinlikler bizim dışımızda gelişen fakat, gün içinde zamanımızı düzenlememizde, bölümlenmemizde bize olumlu-olumsuz bir dizi etkisi olan faaliyetlerdir. Günlük, haftalık yaşamımızda bu faaliyetler programımızı belirlememize objektif olarak etkide bulunmaktadır.

Kolektif olarak belirlenmiş kimi etkinlikler ve faaliyetlerde bireysel olarak zamanımızı kullanmamıza objektif olarak etki etmektedir. Yaşamımıza etki eden bu faktörleri de kolektifin belirlediği etkinlikler ve diğer devrimci dost yapılar ile hapisane yaşamına ilişkin belirlenmiş ortak etkinlikler olarak ikiye ayırabiliriz.

Top saatlerim, günlük sloganlar (12.15-17.15), aylık ölüm orucu anma programları, bizim dışımızda dostların yaptıkları anma ve etkinlikler, türkü programları... bu ikinci tür kolektif etkinliklere örnek gösterilebilir.

Kolektifin günlük yaşamımıza etkisi olan kolektif faaliyetlerini ise; hücrelerde toplu olarak alınan eğitim çalışmaları, komün, kültür... gibi komitelerin faaliyetleri, bu çerçevede yürütülmesi gereken

günlük yazışmalar, özel gün ve gecelerde yapılan anmalar vs. şeklinde sıralayabiliriz.

Tüm bu faaliyetler gün içinde yaşantımızı şu veya bu oranda etkileyerek zamanımızı değerlendirmemize etki etmektedir. Burada alt alta yazıldığında neredeyse uykuya dahi zaman kalmayacakmış izlenimi uyandıran bu faaliyetlerin günlük yaşam içerisinde öyle çok fazla zamanımızı işgal etmediğini hepimiz biliyoruz. Hele hele kimi etkinliklerin gün içinde özel çabalarımızı kategorize etmemizde bize yardımcı olduğuna; herhangi bir faaliyete başlama veya bitirme noktası oluşturduğuna hiçbirimizin itirazı olmayacaktır. Bu nesnel etkileri günlük yaşantımızın verimli geçmesi için gün içinde ne kadar verimli bir şekilde ele alabilirsek bireysel çalışma için ihtiyaç duyduğumuz zamanı o kadar kolay ve bol elde edeceğimiz bir gerçektir.

2. İradi Olarak Değerlendirdiğimiz Zaman

Günlük yaşamımıza objektif olarak etki eden bu faaliyetler dışında arta kalan ve değerlendirilmesi tamamen irademize kalmış zaman dilimini bu kapsamda değerlendirebiliriz. Tamamen bize kalan bu zamanı nasıl değerlendirdiğimiz çalışma yöntemimizden önceliklerimizi belirleyişimize ve buradan hareketle ideolojik-politik duruşumuza kadar birçok konu hakkında önemli bir veri sunmaktadır.

Günlük yaşantımızın düzenlenmesi bu iki (nesnel ve iradi) zaman dilimini kullanma biçimimizin bir bütünü olarak ortaya çıkmaktadır.

Buradan hareketle, bizim dışımızda yaşantımıza etki eden faktörlerin düzenlenmesinin de günlük programımızın ortaya çıkmasında etkili olduğu sonucuna varabiliriz. Bir tarafta bize etki eden koşullar ve onun karşısında hareketsiz nesne durumunda biz; diğer tarafta “boş” kalan bir zaman dilimi içerisinde iradi olarak harekete geçen biz!

Böyle bir durum, zaman değerlendirmesi söz konusu olamaz. Olmamaktadır. İrademiz bu noktamda devreye girmektedir. Örneğin, günlük yaşantısı içinde komün komitesindeki bir yoldaşın yapması gereken yazışmaları gün içerisinde rast gele yaşması, bize etki eden bu nesnel koşullar karşısında bir nesne pozisyonu takınması olacaktır.

Oysa komüncü yoldaş pekâlâ bu konu ile ilgili yazışmalarını yoğunluk ve sıklık derecesine uygun bir biçimde gün içinde belirli bir zaman diliminde yapabilir (14.30–15.30 gibi). Bu durumda nesnel şartların yaşantımıza etkisi iradi müdahalemizle günlük yaşantımızı planlamada pozitif bir katkı haline getirilmiş olacaktır. Böyle bir müdahaleden yoksun, gelen her nota anında cevap yazma vb. bir pratik ise bizi nesne derekesine indirecektir. Gün içinde planladığımız diğer faaliyetlerimizin aksamasına yol açacaktır.

Bazı yoldaşlar yazma eylemi ile doğrudan ilişkisi olmayan zamanımızı verimli kullanma, günlük yaşantımızı programlama konusu üzerinde bu kadar durmamızı gereksiz bir uzatma olarak değerlendirebilir.

Böyle düşünen yoldaşlara Çin’de geçen bir öykü anlatmakla yetineceğiz: Turistin bir Pekin’deki seyahati sırasında adet olduğu üzere Yasak Şehri görmeye gitmiştir. Yasak Şehrin girişinde doğa manzaraları yapan bir ressamın tablolarının fiyatlarını sormuştur. Tablolar isteğe göre de yapılmaktadır. Ve yarım saat içinde tamamlanmaktadır. Fiyatı duyan turist “yarım saatlik bir tablo için çok değil mi?” diye sorar. Ressam ise; 30 yıllık tecrübe artı yarım saatlik emek için çok değil cevabını verir.

Zamanımızın ve günlük yaşantımızın amaca en uygun şekilde örgütlenmesi en az yazma eylemi kadar önemlidir. Çünkü bu faaliyetimiz için bize gerekli olan koşulları hazırlayacaktır. Yazma eylemi ile birlikte biz bu koşulları en verimli şekilde kullanarak ürüne dönüştürmüş olacağız.

Ressamın 30 yıllık emeği nasıl yarım saatte açığa çıkıyorsa, bizimde yaşantımızı doğru örgütlememiz emeğimizin karşılığını almamızı kolaylaştıracaktır. İster kalemimize hakim olalım yazma konusunda kendimizi ifade etme konusunda bir sıkıntı yaşamayalım; isterse, yazmakta zorlanalım zamanı değerlendirme biçimimiz önemlidir. Yazmaya ayrılmış düzenli bir zaman dilimimizin olması yazacağımız konu hakkında plan çıkarmak kadar önemlidir.

Geliş güzel yazma pratiği de bizi zorlayacaktır. Yazmamız gereken süre içerisinde yazamamanın yanı sıra sıkışma vb. gibi nedenlerle ele aldığımız konuyu derinlemesine işlemekten, etkili ifade biçimleri kullanmamıza kadar bir dizi noktada istediğimiz verimi almamızı engelleyecektir.

Bu sebepten yazma eylemine geçtiğimizde bu konuda zamanımızı da planlı-programlı bir şekilde kullanmamız en yüksek verimi almamızı kolaylaştıracaktır. Dahası bu faaliyetimizi süreklileştirmemizde olmazsa olmaz bir öneme sahiptir.

Yazma Eylemine Başlarken...

Yazma eylemimiz için gerekli olan zamanı, zamanımızı doğru programlama ve kullanma ile yarattıktan sonra seçtiğimiz konuya göre yazacaklarımızı sınırlandırmalıyız. Bu konuya daha önce değinmiştik. Yazacağımız konuya çizdiğimiz çerçeve bizim kaynak seçimimizi doğrudan etkileyecektir.

Yazacağımız konunun seçimi ile birlikte kaynak seçimimizde önemli olan bir başka unsur ise ele alacağımız konuyu hangi yazı biçimi ile kaleme alacağımızdır. Örneğin, bir makale yazacaksak konu hem çok dar tutulmalıdır, hem de biçimsel anlamda kısa tutulmalıdır. Yazma amacımıza en uygun olan tek bir ana düşünceye odaklanmalıdır. Sade ve anlaşılır olmalıdır.

Yazarken çok sık düştüğümüz hatalardan biri de yazma eylemine başladığımızda bütün diğer görevlerimizi yok saymamızdır. Ya da önce bütün işlerimizi “bitirerek” sonra yazmaya

başlamamızdır. Aslında bu davranış biçimi zamanı kullanmadan başlayarak düzenli çalışma alışkanlığımızın kaynaklanmaktadır.

Kısa makale veya analiz yazılarında bu tarzın sakıncaları çok fazla hissedilmemektedir. Çoğumuz, benim tarzım bu yaklaşımı ile bu tarz ile barışık yaşayabilmekteyiz. Ancak ne zaman sistemli çalışmamızı dayatan uzun erimli bir yazı çalışmasına girmemiz gerekse, o anda bu çalışma tarzının iflas ettiğini görmekte çok zorlanmayız.

Bu nedenle bu çalışma tarzından kurtulmaya çalışmalıyız. Evet, kimi zaman kısa makaleler konuya hakimiyetimize paralel olarak tek bir oturuşta yazılabilir. Fakat uzun erimli dosya, broşür, kitap gibi yazı çalışmalarına girdiğimizde bu tarz bizi fazla ileriye taşımaz. Bu tarzda ısrar bu gibi çalışmalarda bizi başarısızlığa götürür. Ve yazma eylemi ile sorunlu olan pratiğimize olumsuz bir darbe indirir.

Bireysel ve Uzun Erimli Yazma Faaliyetlerinin Ele Alınması

Herhangi bir konu hakkında dosya, kitap, broşür gibi çalışmaları bu kapsamda değerlendirebiliriz. Konu seçme ve sınırlama hakkında izlememiz gereken yöntemler, not alma ve plan çıkarma her çalışmada olduğu gibi bu tarz çalışmalarda da yol gösterici olacaktır.

Konuyu ister biz belirleyelim, ister kolektif belirlesin, bu ihtiyaçlar doğrultusunda konunun sınırlandırılması kaynak seçimimizi de sınırlandıracaktır. Ana çerçeve belirlendikten sonra ilk yapılması gereken çalışmanın iskeletini ortaya çıkaracak bir yazı planı oluşturmak olmalıdır. Bu plan özellikle bir çerçeve olarak tutulmalıdır. Konuya ne kadar hakim olursak olalım yazma eylemi içerisinde konunun gelişme gösterebileceğini, yeni kaynaklara ulaşmamız ile farklı düşüncelere ulaşabileceğimizi göz ardı etmemeliyiz.

Konu bir kez seçildikten ve sınırlandıktan sonra zaman kaybetmeden kaynak temini işine girişmemiz gerekecektir.

Bu kaynakları (kitap, broşür, dergi, makaleler vs.) konu hakkında varsa, MLM klasikler, kolektif ve dost yapıların yayınları, konu hakkında ele alınmış en “iyi” burjuva yaklaşımları kapsayacak şekilde toplamalıyız. Kaynakları yazı planımıza uygun olarak okumaya-incelemeye başlamalıyız. Bu okuma faaliyetinde mutlaka notlar almalı, notlar hakkında gerekli gördüğümüzde çalışma ile ilgili yorumlar yapmalı veya ilgili notun hangi bölümde kullanılacağı ile ilgili kendimize hatırlatma notları düşmeliyiz. Okuduğumuz-incelediğimiz yayınlarda konumuzla ilgili bölümleri daha önce belirttiğimiz hususlara dikkat ederek işaretlemeliyiz.

Yazma ile ilgili bir zaman sınırı varsa; yani x konu üç ay içinde incelenmeli, ortaya bir ürün çıkarılmalı gibi öncesinden belirlenmiş ihtyaçlara göre çalışma yapılıyorsa kaynak temini en hızlı biçimde (internet, kütüphane, elinizdeki kaynaklar vs.) halledildikten sonra çıkardığımız plana göre okumak ve hızla yazıya dökebilmek için günlük yaşantımızda öncelik-sonralık ilkelerine bağlı kalarak kimi ikincil dereceden faaliyetlerimizi gere plana atabiliriz. Anca ucu açık düzenli bir çalışmada bu gibi önlemlere pek başvurulmamalıdır.

Hatta tersi biçimde kimi günlük ve özel konjonktürel çalışmalar yazma faaliyetinin önüne geçirilmek zorunda kalınabilir. Fakat, bu gibi öne geçirme durumlarında yazma faaliyeti asla aksatılmamalı ve rafa kaldırılmamalıdır.

Zamanınızı doğru kullanmanın önemi bu gibi durumlarda açığa çıkmaktadır. Gün içinde yazmaya ayırdığımız zaman bu gibi ekstra ihtiyaçlar nedeni ile belli bir süre azalabilir veya çok kısa bir süre için (birkaç gün veya hafta) ortadan kalkabilir.

Fakat bu gibi durumlarda başlanmış bir faaliyet olarak yazma faaliyetinin bitirilmesi gerektiği asla akıldan çıkarılmamalıdır. Yazmadığımız zamanlarda konu ile irtibatımızı kesmemeliyiz. Varsa konu ile ilgili inceleme fırsatımız olmamış kaynakları bu “mola” süreçlerinde incelemeliyiz. Konu hakkında çıkan süreli yayınlara özel ilgimizi sürdürmeliyiz.

Verdiğimiz bu zorunlu “mola”ları tekrar yazmaya başlamak için en verimli biçimde kullanmalıyız.

Not almanın bize zaman kaybettireceğini düşündüğümüz durumlarda ise incelediğimiz kaynaklarda konumuzu ilgilendiren yerleri kapsayacak biçimde fihrist oluşturabiliriz.

Örneğin; legal yayının önemi ile ilgili yazıyoruz. Lenin’in Ne Yapmalı? Kitabındaki ilgili bölümün bir parçasının kullanacağız. Bu bölümün kitabın hangi sayfalarında olduğunu fihristimize (defter, bloknote vb.) not etmemiz kullanacağımız parçayı aramaktan bizi kurtaracaktır. Fihristi her yoldaş kendi anlayabileceği ve çalışma tarzının hızlandıracak biçimde tutabilir.

Bu tarz çıkarılan yazı planının ana başları altında ilgili bölümleri not etme biçiminde olabileceği gibi tek tek incelenen yayınların içinde konuyu ilgilendiren bölümleri işaret edecek biçimde de olabilir. Fihrist oluşturmak yazarken kaynaklardan yararlanmamızı hızlandıracaktır. Konu hakkında gerekli bölümleri işaret edecek biçimde de olabilir.

Fihrist oluşturmak yazarken kaynaklardan yararlanmamızı hızlandıracaktır. Konu hakkında gerekli bölümü, alıntıyı aramak yerine hızla sayfasının bularak yazıya aktarmamıza ve böylece zaman ve dikkat kaybımızı en aza indirmemize yardımcı olacaktır.

Geniş kapsamlı konularda yazacağımız bölümlere başlamadan önce aldığımız notlar veya fihrist yardımıyla konuyla ilgili işaretlediğimiz yerlere önceden bakmakta fayda vardır. Kafamızdaki plan derinleştirmemize yardımcı olacaktır. Hangi malzemeyi hangi bölümde kullanırsak daha etkili ve amacımıza hizmet edecek biçimde kullanmış olacağımız konusunda karar vermemizi kolaylaştıracaktır.

Yazma sırasında konunun hacmine yada çetrefilliğine bağlı olarak bazı durumlarda düşüncelerimizi tam olarak ifade etmekte zorlanabiliriz. Yada ifade dışı biçimimiz bizi tatmin etmeyebilir.

Böyle durumlarda uygun ifade biçimlerini arama adına yazının bu evresinde katılı kalmak yerine, konu hakkında düşüncelerimizi istediğimiz gibi olmasa da ifade etmeyi başarmışsak, o bölümde takılıp kalmadan yazmaya devam etmemiz doğru olacaktır.

Yazdıklarımızın içimize sinmediği bölümlere küçük işaretler koyabiliriz. Bu bölümlere daha sonra tekrar dönebiliriz. Yazmada zorlanmamızın nedeni konuya hakimiyetimizin yetersizliği ise, yazma eylemi dışında kalan uygun zamanlarda konu ile ilgili elimizde kaynaklar varsa onları tekrardan fihrist ve notlarımızın da yardımıyla gözden geçirebiliriz. Ya da yeni kaynaklara başvurarak ilgili bölümü genel yaklaşımımız içinde nasıl ele almamız gerektiğini netleştiririz. Bazı ufak ekler ile bölüme sonrasında istediğimiz biçimi verebiliriz.

Yazmanın düşüncelerimiz sistematize etmede etkili bir araç olduğunu söylemiştik. Bu sistematize etme sırasında yazmaya başladığımız konu hakkında öncesinden düşünmediğimiz sentezlere ulaşabiliriz. Bu gibi durumlarda ulaştığımız “sentez” yazıp bitirdiğimiz ve geri döndüğümüzde çalışmamızı aksatacak kadar eskide kalmış bölümlere aitse, bu yeni “sentez”lerimizi mutlaka bir yere (defter vb.) not etmeliyiz. Çalışmamız bittiğinde, çalışmamızı tekrar elden geçirdiğimiz sırada bu sentezleri ilgili bölümlere eklemeli, bu sentezlerle çelişen düşüncelerimiz varsa bu düşünceleri çıkarmalıyız.

Burada Başkan Mao'nun “yazılarınızı en az üç defa okuyun” öğütüne gelmiş bulunuyoruz. Bizde yazılarımızı en az üç defa okumalıyız. Ve bunu koşullar dahilinde zamana yayarak yapmalıyız. Gereksiz zorlama gördüğümüz veya konu hakkında fikirlerimizi değiştirdiğimiz yerleri tereddütsüz çıkarmayı alışkanlık haline getirmeliyiz. Yine eksik bulduğumuz yerlere gerekli eklemeleri ve yanırlarımıza dair gerekli düzeltmeleri yapmadan okuyucuya sunmalıyız.

Bu gözden geçirme içerik kadar biçim yönünden de geçerlidir. Yazıda konuyu ve anlatımı güçlendirmeyen her türlü fazla ifadeden kaçınmaya özen göstermeliyiz. İmla kurallarına dikkat

etmelidir. Bu konuda sorunu olan yoldaşlar mutlaka bir imla kılavuzu edinmelidir. Edebiyat okumaları yaparak bu eksikliğini aşmalıdır.

Bazen bir virgölün dahi nasıl bir anlam değişimine yol açtığını hepimiz biliyoruz. Özellikle ideolojik-siyasal konularda bu çok daha büyük önem arz etmektedir. Kısa ve anlaşılır cümleler kullanmaya özen göstermeliyiz. Anlaşılır olma adına eksik ifade hatasına düşmemeliyiz. Kısa ve anlaşılır cümleler kurma hedefimiz olmalıdır. Fakat bazı düşüncelerimizi uzun cümleler kurarak anlatmak yanlış anlamaya mahal vermeyecek bir biçimde aktarabilmemizdir.

Okuyucunun kategorik düşünebilmesini kolaylaştırmak ve daha az yorulmasını sağlamak için ara başlıklar kullanmalıyız. Bu konudaki tavrımızda kısa ve sade anlatımda olduğu gibi olmalıdır. Geremediği yerde sırf yazdıklarımız uzayıp gidiyor diye ara başlıklar icat etmemize gerek yoktur.

Başta söylememiz gerekeni sonda söylüyoruz: Yazılarınıza mutlaka BAŞLIK atınız. Bu çok kıs yapılan hatadır. Birçoğumuz yazılarımıza başlık atmıyoruz. Unutmamalıyız ki yazıyı yazan kişi en iyi başlığı koyabilecek kişidir. Çünkü ne anlatmak istediğini en iyi yazan kişi bilir. Dolayısıyla başlıksız yazılar bizim yazarak vermek istediğimiz mesaj konusunda net olmadığımızın dolaylı bir kanıtıdır.

Yazıya başlamadan önce başlığı bulmak en ideal durumdur. Bu bizim yazacağımız konuya hâkimiyetimizin bir ifadesidir. Konu seçimi, yazım amacımız, konuyu sınırlandırma ve hangi ana fikir temelinde yazacağımız hakkında kafamızda asgari bir plan olduğunu gösterir. Yazının çerçevesini çizmemizi kolaylaştırır.

İyi bir başlık kısa ve anlaşılır olmalıdır. Yazının konusu, çerçevesi, ana fikri veya yazış amacına uygun olmalıdır. Bu unsurlardan en az birine doğrudan veya dolaylı bir göndermede bulunmalıdır. Bazı durumlarda yukarıda saydıklarımız ile bağlantılı olarak yazıya uygun düşen atasözleri, deyimler ve özlü

sözlerde olduğu gibi ya da yazının içeriğini daha etkili çağrıştıracak ufak düzenlemeler ile başlık olarak kullanılabilir.

Başlık konusunda yapılan bir diğer sık rastlanan hata ise, yazının başlıkta özetlenmeye çalışılmasıdır. Bu başlıklar uzun ve dikkat dağıtıcı olduğu için daha baştan okuyucunun ilgisini negatif etkiler. Özellikle politik yazılarda bu çok sık düşülen bir hatadır. Bu hataya düşmemek için dikkatli ve de yaratıcı olmalıyız. Hepsinden önemlisi yazılarımıza kendi başlıklarımızı atmaya alışkanlık haline getirmeliyiz.

Bitirirken...

Buraya kadar yazdıklarımızı toparlamadan önce her hangi bir yanlış anlamaya yol açmamak için kısa bir hatırlatma yapmadan geçemeyeceğiz. Kitaplar ve her türlü yazılı belge sonuç itibarıyla dolaylı bilgi kaynaklarıdır. Yazdıklarımız ise bizim dışımızda kalan herkes için birer okuma nesnesi olduğu oranda dolaylı bilgi kaynağı olarak hizmet eder.

Bizim için ise dolaylı ve dolaysız olarak edindiğimiz bilgi ve tecrübelerin sistematize edildiği siyasal, ideolojik, teorik gelişimimizi artırma yönünde attığımız mütevazı adımlardır. Yazımızın başlığını da bu anlayışa uygun olarak “Siyasal Gelişimimizin Dayanaklarından Biri Olarak Okuma-Yazma Eylemi” olarak belirledik. Dolayısıyla en hızlı ve sağlıklı gelişimin sınıf mücadelesinin içerisinde pratik duruşun yerine kalem erbablığını geçirme gibi bir derdimiz yoktur.

Çabalarımız “karanlıkta el yordamı ile yürümemek” için pratikten çıkan devrimci teorinin önümüzü aydınlatmasına her yoldaşın bilgi, birikim ve tecrübeleri oranında sunabileceğinin en fazlasını sunması için harekete geçmelerini sağlamak içindir.

Okumak ve yazmak bu nedenle bizim için boş vakitlerimizde yerine getirebileceğimiz aktiviteler değildir. Hele hele sınıf mücadelesinin hiçbir alanında var olmayan kadar gerekli zamanın bulunduğu hapisanelerde bu faaliyetin diğer alanlara

göre daha fazla merkeze oturtulabileceği koşullarda sınıf mücadelesinin bize yüklediği bu görevi hakkıyla yerine getirmememiz devrim karşısındaki duruşumu başka alanlara göre çok daha fazla sorunlu hale getirecektir.

Bu pratik görevi karşılamada kendilerini hazır hissetmeyen ya da gördükleri bir takım eksikliklerinin bu konuda harekete geçmelerini engelleyen yoldaşlara bu yazıda sunduğumuz kimi yol ve yöntemler yardımcı olacaktır. Bu yol ve yöntemler mutlak ve değişmez değildir. Her yoldaş bu konuda ilerledikçe kendi yöntemini oluşturacaktır. Zorluklar pratik içinde aşılabacaktır.

Okuma alışkanlığı okuyarak elde edilir. Yazma yeteneği yaza yaza, özellikle ilk başlarda kötü yaza yaza kazanılır.

Burada sunmaya çalıştıklarımız ancak yoldaşların başlangıçta işlerini kolaylaştıracak birkaç teknik detay ve genel geçer bilgiden ibarettir. Her yoldaş kendi pratiği ile bu bilgileri derinleştirecektir.

Burada bize düşen öncelikle bu görev karşısında duruşumuzu/tavrımızı sorgulamaktır. Bu sorgulamadan elde edeceğimiz sonuçtan hareketle yetersizliklerimizin üzerine giderek, zaman zaman buradaki teknik bilgilerden de yararlanarak okuma-yazma pratiğine yüklenmek olmalıdır.

Bu konudaki zaafli duruşumuzu düzeltmek için ileriye doğru adım atmaktan çekinmeyelim.

Pratiğe yüklenerek sorunumuzu aşma yoluna girelim...

EK 1;

*** Ortak Okunacak Eserler (1. Liste)**

1) Feodalizmden 20. Yüzyıla (Leo Huberman- İletişim Yayınları)

- 2) SSCB Bilimler Akademisi Politik-Ekonomi Ders Kitabı (II. Cilt-İnter Yay.)
- 3) Yeni Demokratik Devrim (Mao-Umut Yay.)
- 4) Leninizm'in İlkeleri (Stalin-Sol Yayınları)
- 5) Komünist Manifesto (Marks-Engels)
- 6) Ütopik Sosyalizm Ve Bilimsel Sosyalizm (Engels-Sol Yay.)
- 7) Pratik Üzerine (Mao-Seçme Eserler)
- 8) Çelişki Üzerine (Mao-Seçme Eserler)
- 9) Kitaba Tapınma Hakkında (Mao)
- 10) Rektifikasyon Politikası Üzerine (Gonzalo)
- 11) Bütün Yazılar (İ. Kaypakkaya)

***Ortak Okunacak Eserler (2. Liste)**

İkinci liste için bir sıralama yapmayacağız. Birinci liste ile okunup tamamlandıktan sonra 2. ve sonrası listeler olabileceğini gösteriyoruz.

EK II;

Her bir yoldaşın teorik-siyasi olarak farklı gelişme düzeylerine sahip olduğu bir gerçektir. Bireysel çalışmayı planlarken sözünü ettiğimiz gerçeği dikkate alıp geri düzeyden başlayarak ileriye doğru bir bölümlenme yapılmalı. Buna göre çalışmayı kendi içinde aşamalara ayırmayı gerekli gördük.

BİRİNCİ AŞAMA

Bu aşamada amaç okuma alışkanlığı yaratmak, ilgi ve duyarlılık oluşturmak, disiplinli okumaya doğru hazırlık yapmaktır.

Türkiye ve dünya devrim tarihiyle, Türkiye halk gerçekliğiyle ilgili romanlar, öyküler, şiirler okunması yukarıdaki amaca hizmet edecektir. Bu aşamada önerdiğimiz eserlerin bazıları şunlardır;

- 1) Tohum
- 2) Kazanacağımız Günler İçindi
- 3) Saklanmaya Çalışılan Bir Meşale İbrahim Kaypakkaya
- 5) Ser Verip Sır Vermeyen Bir Yiğit
- 6) Dörtlerin Gecesi
- 7) Bizim İbo
- 8) Grizu 1–2
- 9) Azap Ortakları
- 10) İnce Memed (IV Cilt)
- 11) Bizim Deniz
- 12) Bizim Mahir
- 13) Bizim Sinan
- 14) Gorki'nin Gitarı
- 16) Düşleri Gerçeğe Dönüştürmek İçin

17) İçten Öyküler

18) Eylem Yürekli Çocuklar

B) Yabancı Eserler

1) Kızıl Kayalar

2) Darağacından Notlar

3) Haydari Kampı

4) Eylem Adamları

5) Buyruk

6) Moskova Önlerinde

7) Sıcak Karlar

8) Yenilgiden Zafere

9) Azap Yolu

10) Don Kıyısında Hasat

11) Uyandırılmış Toprak

12) Paris Düşerken (2 Cilt)

13) Fırtına (2 Cilt)

14) Dipten Gelen Dalga (2 Cilt)

15) Seni Halk Adına Ölüme Mahkum Ediyorum

- 16) Gazap Üzümleri
- 17) Demir Ökçe
- 18) Martin Eden
- 19) Bitmeyen Kavga
- 20) Muhbir
- 21) Ana
- 22) Komiser Memo
- 23) Yarın Bizimdir Yoldaşlar
- 24) Portakal Ağacında Oturan Kadın
- 25) Şafakta Kazandık Zaferi
- 26) Çizgilerle Marks/Lenin/Mao
- 27) Kapital/Mango-Yordam Yayınları

İKİNCİ AŞAMA:

Tarih ve toplum bilimine giriş olarak da bu aşamayı düşünebiliriz. Toplumların tarihsel gelişimi, felsefe ve düşünce tarihiyle ilgili belli başlı eserler bu aşamada okunmalıdır.

Önereceğimiz kitapların bazıları şunlardır;

- 1) Düşünce Tarihi (Afşar Timuçin)
- 2) Yüzyılların Gerçeği ve Mirası (Server Tanilli)
- 3) Felsefe Tarihi (Macit Gökberk)

4) İnsan Nasıl İnsan Oldu

5) Marks'tan Mao'ya Devrimci Diyalektik Üzerine (G. Thomson)

ÜÇÜNCÜ AŞAMA;

Bu aşamayı şekillendiren Marksizmin üç bileşenidir; Politik-Ekonomi, Felsefe ve sınıflar mücadelesi ya da sosyal tarih üzerine asgari bir okuma içeriyor.

Buna göre;

POLİTİK EKONOMİ

1) SSCB Politik Ekonomi Ders Kitabı

2) Ücret-Fiyat-Kar

3) Anti-Duhring (Ekonomi Bölümü)

4) Kapitalist Toplum (Zubritskiy)

5) Lenin'in "Karl Marks" Makalesi

6) Emperyalizm (Lenin)

7) Dönek Kautsky (Lenin)

8) Küreselleşme Üzerine (F. Ali)

9) Tanrıların Alacakaranlığı Ya Da ... (F. Ali)

10) Sovyet İktisadının Eleştirisi

11) Şanghay Ders Kitabı

FELSEFE

- 1) Teori Ve Pratik
- 2) Felsefe Konuşmaları (Felsefe Bölümü)
- 3) Anti-Duhring (Felsefe Bölümü)
- 4) Feurbach Ve Klasik Alman Felsefesinin Sonu
- 5) Fesefe Yazıları (Marks-Engels)
- 6) Materyalizm Ve Ampriokritisizm (Lenin)
- 7) Felsefe Bir Sır Değildir

SINIFLAR MÜCADELESİ

- 1) Komünist Manifesto (Marks-Engels)
- 2) Ütopik Sosyalizm Ve Bilimsel Sosyalizm (Engels)
- 3) Tarihte Zorun Rolü (Engels)
- 4) Köylüler Savaşı (Engels)
- 5) Louis Bonaparte'in 18. Brumaire'i (Marks)
- 6) Ne Yapmalı (Lenin)
- 7) Sol Komünizm Çocukluk Hastalığı (Lenin)
- 8) Devlet Ve Devrim (Lenin)
- 9) İki Taktik (Lenin)

- 10) Ailenin, Özel Mülkiyetin Ve Devletin Kökeni (Engels)
- 11) Yeni Demokratik Devrim (Mao)
- 12) Köylü Bölgelerin Durumu Hakkında Rapor (Mao)
- 13) Bolşevik Parti Tarihi
- 14) ÇKP Kısa Tarih
- 15) Sabah Tufanı
- 16) Orjonikidze
- 17) S. Şahumyan
- 18) Gonzalo Konuşuyor
- 19) Ateşi Çalmak (5 Cilt)

DÖRDÜNCÜ AŞAMA

En ileri aşamadır. Türkiye ve dünya sorunları üzerinde daha geniş perspektifli okumaları içerir.

Bu aşamada kapsamı daha sınırlı konulardan başlayarak inceleme-araştırma ve yazma ağırlıklı bir yönelime girilir.

Hazırlanan bir okuma listesi, sınıflandırma mutlak-ideal değildir. Çok fazla eksikliğinin olduğunu biliyoruz.

Yazımızın içerisinde sık sık vurguladığımız gibi okuma dinamik bir süreçtir. İdeolojik-politik eğitim sorunumuzun bir parçası olarak aldığımız okuma-yazma eylemi; sınıf mücadelesi içerisindeki önemi bilice çıkarıldıkça gerçek itilimine kavuşur, mücadelenin güçlü bir aracı haline dönüşür.